JAARGANG No. 9447 VRIJDAG 21 OCTOBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Incomste van KONINGIN en PRINS in BONAIRE was onvergetelijk schouwspel

(van onze bijzondere verslaggever)

Flamingoluchthaven. — De buitenlandse pers, radio, televisie en cineasten zijn vooruit gevlogen om de aankomst van het Koninklijk Paar op Bonaire van nabij te kunnen gadeslaan. Want insiders wisten n.l. reeds van te voren te vertellen, dat hoewel de „blijde incomste" wat minder ... zou zijn dan op Curacao het geval geweest is — en dit vanwege het ontbreken van enige ... oorlogsbodem en de crême calèche - de inhuldiging er niet minder indrukwekkend om zou zijn. ... het is een onvergetelijk schouwspel geworden, èn door het militair vertoon, èn door de charme van een Vorstin en Prins, die op hun zegetocht door het Antilliaanse eilandenrijk zó veel Bonairiaanse hartelijkheid en aanhankelijkheid ontmoetten, dat de natuur er van verstilde. Hoog in de blauwe strakke lucht vlogen in formatie een divisie vliegtuigen van de Koninklijke Marine.

Niet zo imposant, maar wel even hartelijk

Ook hier weer een baalerd van enthousiasme, juichende en zingende schoolkinderen met rood-wit-blauwe vlaggen en het traditionele aanbieden van bloemen aan onze Vorstin.

De verwelkoming van Gezaghebber Weis de Haseth was er een vol ongedwongen hartelijkheid; het militaire schouwspel van de inspectie van de Gewapende Macht werd door vele Bonairianen — jong en oud — gadegeslagen.

Nadat H. M. Koningin Juliana en de Prins der Nederlanden de Gewapende Macht hadden geïnspecteerd en daarna het Wilhelmus ten gehore gebracht door de Harmonie van het Jongensinstituut „Scherpenheuvel" — had ... klonken, kregen de Koninklijke ... bloemen aangeboden door het ... Bonairiaanse meisje, Lourdes ..., waarna de Koninklijke gasten werden voorgesteld aan de Gedeputeerden en raadsleden, alsmede aan de geestelijkheid, leden van het corps consulair, hoofden van dienst en vertegenwoordigers uit het handelsleven van het Flamingo eiland.

Voordat het Koninklijk Paar zich zou ... naar Kralendijk, schreden Koningin en Prins minzaam wuivend en lachend door een ere haag van ..., op het plein voor het ... opgestelde groepen geuniformeerde padvinders, gazellen, leden van het Rode Kruis, en sportverenigingen naar de auto.

... naar vlaggend Kralendijk ... De serene klanken van ... klokken verkondigden de aanwezigheid van een regerend vorstin van het Huis van Oranje op Bonairiaans bodem.

Ontvangst in het Gezaghebbershuis.

Aan het Gezaghebbershuis stond mevrouw De Haseth haar hoge gasten op te wachten en Lientje de Haseth trad naar voren om de Koningin bloemen uit de tuin aan te bieden. Voor het huis van de gezaghebber hadden zich honderden Bonairianen opgesteld, die toen de Koningin even later in gezelschap van de Prins en haar gastheer voor het open raam op de eerste verdieping verschenen, haar een spontane ovatie brachten.

Teruggekeerd in de zaal van het huis, werden leden van het eilandsbestuur aan Koningin en Prins voorgesteld, waarna gezaghebber Weis de Haseth de Koningin met een korte rede officieel welkom heette en op het Koninklijk Huis een heildronk uitbracht. In zijn rede zeide de gezaghebber:

Majesteit,

Het is mij een groot voorrecht Uwe Majesteit en Z.K.H. namens de bevolking van Bonaire welkom te mogen heten.

Ik behoef niet te vermelden, dat de bevolking zeer verheugd is met Uw bezoek. De bevolking zelf heeft enige ogenblikken hiervoor haar vreugde duidelijk en spontaan geuit.

Ik moge de hoop uitspreken, dat het korte verblijf van Uwe Majesteit en Z.K.H. op dit eiland bijzonder prettig zal zijn en dat Uwe Majesteit en Z.K.H. bij terugkeer in Nederland goede en prettige herinneringen zullen hebben aan dit flamingoeiland.

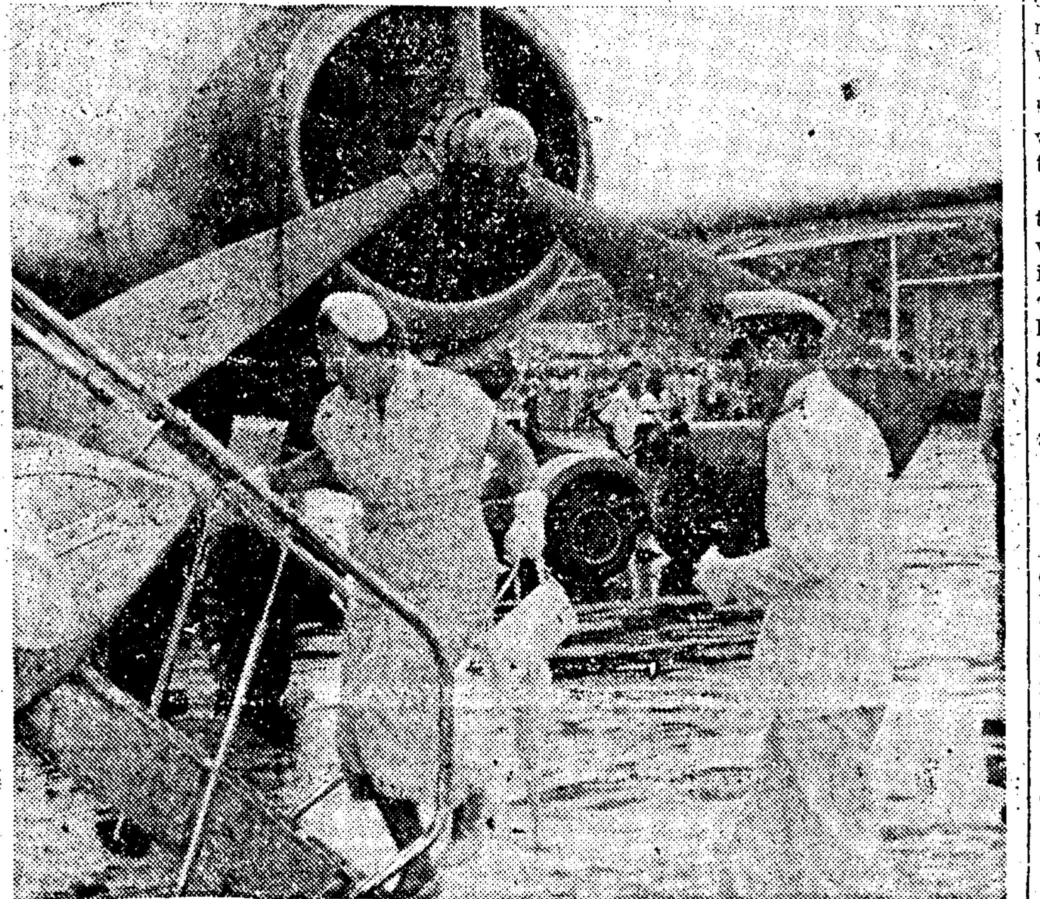
Moge ik thans alle aanwezigen uitnodigen het glas te heffen en een dronk te wijden aan het heil van onze geliefde Vorstin, Z.K.H., en hun Huis.

Inmiddels hadden zich voor het gezaghebbershuis in de tuin de schoolkinderen van Bonaire opgesteld en o.l.v. de frater-directeur brachten zij hun Vorstin een vrolijke zanghulde.

Hierna begaf het gehele gezelschap zich weer naar de gereedstaande auto's en begon een rondrit over Bonaire. Van het hartje van Kralendijk, waarin het huis van de gezaghebber ligt, ging het via Terra Corrá naar Nikiboko en vandaar langs Aki mi Ta naar Antriol. Langs de grote asfaltweg naar Noord-Salinja en Rincón, dat als „hoofdstad" van het Noordelijk deel van het eiland fungeert. Hier was dan ook op de speelplaats van de school de bevolking van Washington, Labra, Bronswinkel, Seroe Bentana, Dos Pos, Pos di Rincón, Karpata, Onima, Barcadera en Seroe Wassa, om de bevolking van Rincón zelf niet te vergeten, bijeen om de Koningin van haar aanhankelijkheid te doen blijken.

Tegen kwart voor twaalf begaf het gezelschap zich naar het landgoed Fontein, waar een picnic zeer ongedwongen en allergezelligst plaats vond.

Tegen een uur werd opgebroken en om half drie zullen Koningin en Prins zich met hun gevolg in de Passangrahan bevinden, waar de bevolking gelegenheid krijgt tijdens een ontvangst persoonlijk met de Koningin en de Prins kennis te maken. Maar hierop hoopt Uw verslaggever morgen terug te komen.

Het moment van vertrek is aangebroken! De Koningin en de Prins stappen in de Convair die hen naar Bonaire en Aruba zal brengen.

75 arbeiders op Nieuwpoort hervatten het werk

Willemstad. — Hedenochtend hebben ongeveer 75 werknemers van de Mijnmaatschappij „Curaçao" op Nieuwpoort het werk hervat. Naar wij vernemen is alles rustig geweest en de politie, die versterkt met Mariniers op het terrein aanwezig is, behoefde niet op te treden.

Intussen zijn nog steeds besprekingen gaande over hetgeen moet gaan gebeuren. De President-Directeur Termeulen is hedenochtend met het KLM-vliegtuig naar Nederland vertrokken. Hij werd uitgeleide gedaan door de heer mr. O. Burghardt, advocaat van de Mijnmaatschappij. Een verklaring van de directie kan tegemoet gezien worden.

Wij mogen wel onze bevreemding uitspreken over de wijze, waarop de heer Termeulen heeft gemeend de locale pers te moeten afschepen. Toen onze redacteur maandag jl. een kort onderhoud aanvroeg met de heer Termeulen over de staking te Nieuwpoort, wenste de heer Termeulen beslist niets te zeggen hieromtrent. Wij konden begrijpen, dat er een phase kon zijn, waarin elke publicatie vermeden dient te worden.

Doch wie schetst onze verbazing toen wij hoorden, dat twee verslaggevers van Nederlandse bladen, welke in verband met het Koninklijk Bezoek op Curaçao vertoefden, een onderhoud met de heer Termeulen hebben gehad en deze hebben kunnen interviewen.

Een vreemde manier van handelen, zouden wij willen zeggen.

De Radio-uitzendingen

Oranjestad. — Van Radio Kelkboom ontvingen wij bericht, dat er verschillende gebeurtenissen rechtstreeks zullen worden uitgezonden. Behalve de aankomst op het vliegveld, zal ook de manifestatie in het Sportstadion Vrijdagavond worden uitgezonden, Zaterdag de aubade, de ceremonie op de Arubaans Technische School en Zondag het vertrek. Van alle andere gebeurtenissen worden klankbeelden gemaakt, welke in de loop van de dagen zullen worden uitgezonden. Daartoe is Kelkboom in de lucht Vrijdag vanaf 16.00 uur, Zaterdag vanaf 8 uur tot 13.30 uur, terwijl men des avonds de klankbeelden kan beluisteren, waarmede begonnen wordt om 17.00 uur.

★ ★ ★ Geslaagd Feest

Hedenochtend hebben H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard hun bezoek aan Curaçao beëindigd en zich op weg naar Bonaire begeven, waar de bevolking hen ongetwijfeld een zelfde enthousiaste ontvangst zal bereiden als dit op Curaçao het geval was. Het heeft zin reeds vandaag, nu alles nog vers in ieders herinnering ligt, na te gaan hoe dit Koninklijk Bezoek voor ons eiland is verlopen, hoe de bevolking er op heeft gereageerd en welke blijvende vruchten het naar redelijke verwachting zal afwerpen.

Allereerst dient vastgesteld, dat Koningin en Prins zich als zeer beminnelijke bezoekers hebben doen kennen en zoals wij dit zonder oneerbiedig te willen zijn, zouden willen uitdrukken: als zeer sportief.

Beminnelijk waren beiden tijdens ieder onderhoud, dat zij met autoriteiten en vertegenwoordigers uit het volk hadden. En beminnelijk waren zij tijdens de vele rondritten en bezoeken aan alle delen van het eiland.

Sportief was de Koningin, toen zij weigerde onder een paraplui beschutting te zoeken, toen een regenbui de onthullingsplechtigheid van het Autonomiemonument dreigde te verstoren. Sportief was zij, toen zij tijdens de Kinderaubade in de kring der kinderen wipte en met hen een rondedans maakte. Sportief was zij trouwens al op Schiphol, toen zij haar afscheidsspeechje herhaalde ter wille van een cameraman, wiens film gehaperd had.

Wij hebben destijds bij een vorige bezoek van Prins Bernhard geschreven, dat men de Prins niet voldoende met het volk in aanraking had gebracht. Hetzelfde zouden wij thans zeker niet willen beweren. Officiële plechtigheden moeten er nu eenmaal zijn tijdens een officieel bezoek. Het zou niemand, ook het volk niet, bevredigen, wanneer men het protocolair ceremonieel achterwege liet of beperkte. Koningin en Prins zijn wel ter dege met het volk in aanraking geweest. Men telle slechts voor zich zelf op, hoe vaak dit in de voorbije luttele dagen het geval is geweest en men ga tevens na, hoe dit contact is geweest. Hoe het was tijdens de verschillende rondritten door de stad en de districten. Hoe het was tijdens de volksmanifestaties in het Rifstadion, de zanghulde en de drievoudige kinderhulde. Hoe het was, toen de Koningin de Gebrekkige Kinderen bezocht en met de schoolkinderen de werkstukjes bewonderde, die zij vervaardigd hadden. Dit contact was zo innig als het redelijkerwijze maar zijn kon.

En welk een afmattende dagen dit voor de Koningin betekend hebben — en bij haar verder bezoek aan de andere eilanden nog zullen betekenen — weten eigenlijk alleen zij, die haar dagelijks omringen en met hun diensten ter zijde staan.

Dit Koninklijk Bezoek, voor zover het althans het bezoek aan Curaçao betreft, is bijzonder geslaagd en zal zeker niet nalaten nog lang na deze door te werken in de gedachten van het volk. Men kan nu wel zeggen, dat het zijn waarde ontleent aan het simpele feit, dat een regerend vorstin, en in dit geval een vorstin, die de kroon draagt van het driedelige Rijk, waarvan de Nederlandse Antillen deel uitmaken, dit land met een staatsiebezoek heeft vereerd, maar dan doet men toch te kort aan al die nevenfactoren, welke zulk een gebeuren al dan niet tot een geslaagd evenement kunnen maken. En het zijn juist deze nevenfactoren, die aan dit Koninklijk Bezoek zijn buitengewone glans gegeven hebben. Het is de Koningin en zij alleen, die deze dagen tot onvergetelijke gemaakt heeft. Haar en de Prins past hiervoor op de eerste plaats dank.

Doch er zijn anderen, die ook dank verdienen, omdat zij zich hebben ingespannen deze voor de Antillen zo unieke gebeurtenis, althans voor wat Curaçao betreft, tot een glanspunt in hun geschiedenis te maken.

Dat is Z. Exc. de Gouverneur en diens kabinet, de Nederlands Antilliaanse Regering, het Eilandsbestuur, de overheidsdiensten, die het eiland in een feestkleed staken en op andere wijze hun diensten verleenden, de politie, die met buitengewoon veel succes de orde, ook de verkeersorde, handhaafde, en last but not least de bewoners zelf, die op waarlijk grootse wijze uiting gaven aan hun feestvreugde.

Curaçao zal altijd moeten blijven gedenken, wat het in het Jaar onzes Heren 1955 presteerde, toen een lieflijke Koningin de oceaan overstak om tesamen met zijn bewoners het feest van zijn zelfstandigheid te vieren. Daaruit zal het de kracht putten voor de toekomst, hoe deze ook moge zijn.

Plesman Luchthaven zag slotstuk van Koninklijk Bezoek aan Curacao

GROOT AANTAL autoriteiten doet KONINGIN en PRINS uitgeleide

Dr Albert Plesman Luchthaven. — Hedenochtend omstreeks half tien zijn H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden per Convair van de K.L.M. naar Bonaire vertrokken. Op het vliegtuig hadden zich om half acht reeds honderden verzameld om de geliefde Vorstin een laatste vaarwel toe te roepen. De politie leidde het verkeer met vaste hand en zonder haperingen kregen allen een parkeerplaats. In het Stationsgebouw was het nog drukker. Op de bovengalerij waren velen opgesteld, die vroeg een plaats hadden kunnen bemachtigen. In de grote Stationshal stelde de Commissie van Uitgeleide zich op. Hieronder waren alle prominente kringen van Curaçao vertegenwoordigd.

Radio-verslaggevers stonden op het bordes buiten en gaven de luisteraars thuis een ooggetuige-verslag van hetgeen zich afspeelde. De buitenlandse en locale pers, die de reis naar de eilanden medemaakt, vertrok reeds om half negen vanaf het vliegveld.

Oorspronkelijk was bepaald, dat H.M. de Koningin om 8.30 uur van het Gouvernementshuis zou vertrekken, doch door omstandigheden vertrok de Koninklijke stoet een kwartier later.

Toen de Koningin op het vliegveld arriveerde, werd zij spontaan toegejuicht. In de Stationshal drukte Hare Majesteit persoonlijk de hand van alle Commissieleden. Voor verschillenden had zij een vriendelijk woord. Bij de treden, welke naar het platform leiden, aangekomen, nam de opgestelde erewacht onder leiding van de kapitein der Mariniers J. A. Elsenga de houding aan. De kapel speelde het Wilhelmus. Onder enthousiast gewuif schreed de Vorstin tussen de Mariniers en de Kapel der Nederlandse Antillen door naar het vliegtuig. Naast haar liep de Gezaghebber, die haar tot het vliegtuig begeleidde. Het gevolg van Hare Majesteit, waaronder de Gouverneur en de Min.-President, had intussen reeds plaats in 't toestel genomen.

Bij het vliegtuig gekomen, nam de Koningin afscheid van Gezaghebber Gorsira. Ook Prins Bernhard drukte de heer Gorsira de hand.

Boven op de trap van de Convair wuifde Hare Majesteit nog even ten afscheid. Toen de beide motoren van het toestel draaiden en men de blokken achter de wielen wilde wegtrekken, kwam de adjudant van de Gouverneur, Lt Frohn, nog hard aangelopen, omdat hij ook meemoest. De gezagvoerder van de K.L.M.-machine liet de trap maar weer zakken, waarna de adjudant haastig in de machine verdween.

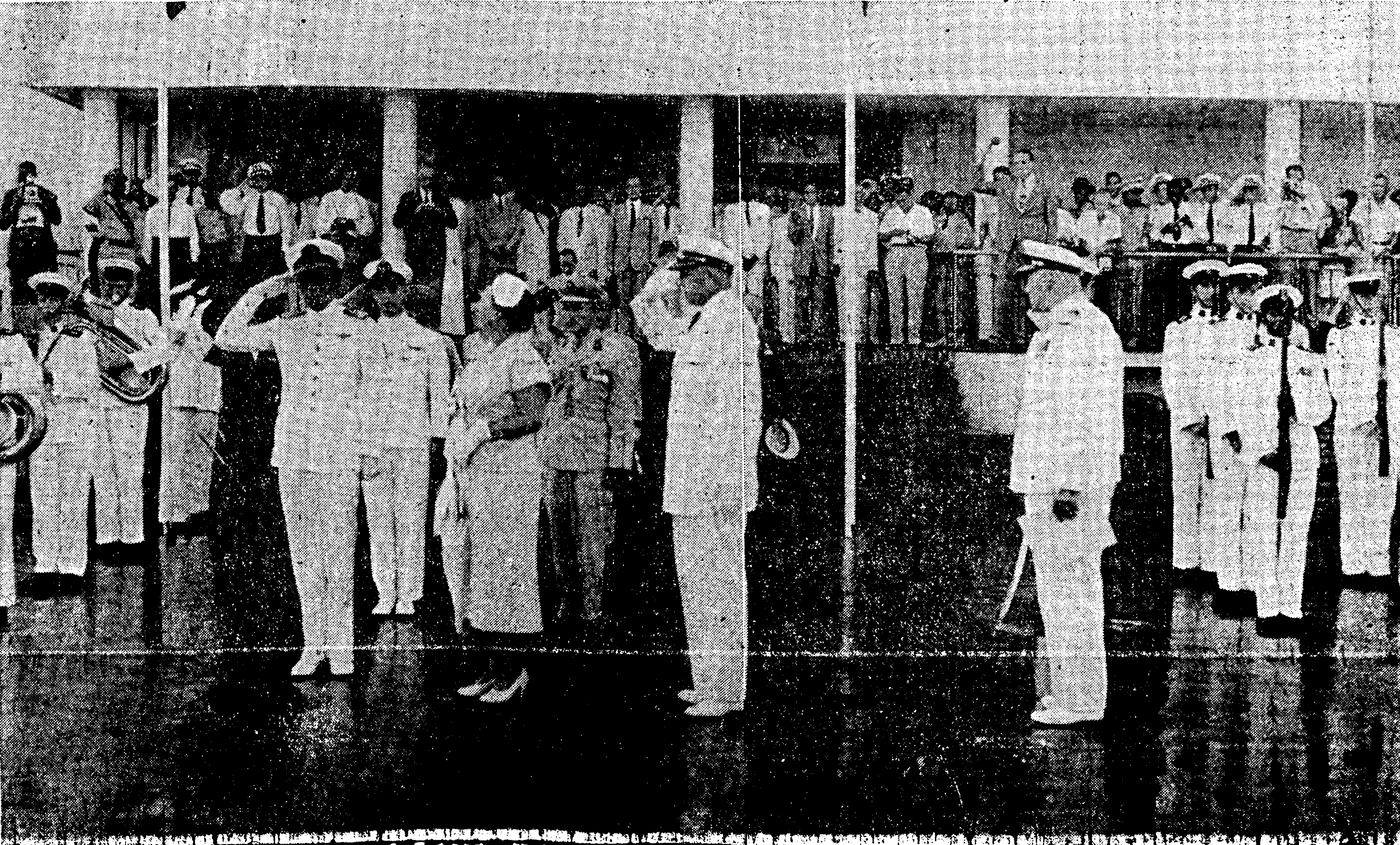
Vervolgens draaide de machine naar de startbaan. Terwijl een formatie vliegtuigen van de Marine Luchtvaartdienst overvloog, steeg het toestel op en verdween weldra in Oostelijke richting.

Maire van Marigot wel bij feestelijkheden op Sint Maarten

Willemstad. — Van verschillende zijden is dezer dagen critiek geoefend op het feit, dat de maire van Marigot op Sint Maarten, de heer Flemming, niet officieel is uitgenodigd voor de ontvangst van Koningin Juliana en Prins Bernhard op dit eiland.

Naar wij echter vernemen heeft Gezaghebber Paap de heer Flemming medegedeeld, dat men het van Nederlandse zijde op prijs zou stellen, wanneer hij de feestelijkheden zou meemaken. Het is dan ook als vaststaand aan te nemen, dat de franse burgemeester zijn opwachting bij Koningin en Prins zal maken.

Bij het afscheid op Dr. Albert Plesman-luchthaven speelde de Mariniers-kapel van Suffisant het Wilhelmus. Op het door de regen natgeworden platvorm maakten wij deze opname van Hare Majesteit, de Prins, de Gezaghebber en het gevolg.

Prins hield woord doch moest van onderhoud afzien

Willemstad. — Z.K.H. Prins Bernhard beloofde ons blad — zoals de lezers zich zullen herinneren — precies te vertellen, hoe het tijdens een van zijn vorige reizen naar de Nederlandse Antillen en Zuid-Amerika was toegegaan. Dit naar aanleiding van een vroegere publicatie in ons blad van de „Amigoe"-correspondent in Nederland over deze reis, welke publicatie naar zijn mening de feiten niet geheel juist weergaf.

De Prins hield zich aan zijn woord. Hij liet onze hoofdredacteur weten, dat hij een onderhoud met hem verlangde om hem „uit de eerste hand" van de feiten op de hoogte te stellen. Daar er echter gistermiddag voor dit onderhoud geen gelegenheid meer was, omdat de Prins des middags een bezoek aan het tweede district bracht, dat tot in de avond duurde, werd door hem mededeling van de heer v.d. Valk, directeur van het kabinet van de Gouverneur, en dr. de Graaff, particulier secretaris van Z.K.H. een onderhoud gepland tijdens de Gala-receptie. Aan het begin van deze receptie echter ontving de Prins het doodsbericht van majoor Sonderman, zijn piloot en tevens een van zijn beste vrienden. Dit greep hem zo aan, dat hij liet weten het onderhoud liever te willen afzeggen, daar het hem zeer moeilijk viel onder deze omstandigheden over de bedoelde materie, een vlucht, waarbij majoor Sonderman betrokken was, te spreken. Onze hoofdredacteur heeft dit besluit uiteraard gerespecteerd en vol begrip voor de gevoelens van de Prins van het onderhoud afgezien.

Hij hoopt echter later door middel van een brief-wisseling toch de gegevens te mogen ontvangen, die de Prins thans van plan was te verschaffen.

Maandblad voor de Handel en Nijverheid op Curaçao

Willemstad. — Het oktober-nummer van het Maandblad voor de Handel en Nijverheid op Curaçao wijdt een hoofdartikel aan het Koninklijk Bezoek onder de titel: Welvaartspolitiek onder Oranje, waarin o.m. de nadruk wordt gelegd op de belangrijke diensten, die Z.K.H. Prins Bernhard door zijn goodwill reizen voor de afzet op de buitenlandse markten heeft verleend.

De omslag van het nummer is oranje en bevat het opschrift: Het Koninklijk ...

Gala-receptie feestelijk sluitstuk van Koninklijk Bezoek aan CURACAO

Overzicht van een gedeelte van de menigte op het Fortplein tijdens de Gala-receptie, welke daar gisteravond plaats vond. Op de trappen van de Fortkerk de Marinierskapel.

Beau monde huldigt Koningin op fraai versierd Fortplein

Willemstad. — Een Gala-receptie in Fort Amsterdam heeft gisteravond het bezoek van H.M. de Koningin en Prins Bernhard aan Curacao afgesloten. Het intieme binnenplein, waarop in het verleden reeds zovele belangrijke gebeurtenissen plaats vonden, was herschapen in een fraai verlichte lusthof en bood een fantastische aanblik. Tegen de poort naar het Gouvernementsplein was een podium aangebracht voor de Koninklijke Gasten, terwijl zich in het middengedeelte van het plein, vlak voor het cirkelvormig plantscentje eveneens een verhoging bevond waarop de Curacaose dansers in de loop van de avond optraden.

Een zeer groot aantal personen was ter Gala-receptie gekomen, die de regering ter gelegenheid van het Koninklijk bezoek hield. De bezoekers stelden zich in een carree op en brachten Koningin en Prins een ovatie, toen deze op het balcon verschenen. Aanstonds daarop zongen allen het Wilhelmus.

Nadat de koninklijke gasten zich langs de bezoekers hadden begeven en hartelijk waren toegejuicht, werd op het Cai-orgel specifiek Curaçaose muziek ten gehore gebracht en zorgden ook enkele muzikanten voor de couleur locale in de aardige wijsjes, die zij ten gehore brachten.

De volksdansen vormden uiteraard het meest spectaculaire deel van het programma. Juancho Martina en zijn groep, die Koningin en Prins drie fraaie manden met voortbrengselen van het land aanboden, traden vervolgens op de dansvloer op en oogstten een dankbaar applaus.

Ook de Marinierskapel, die decoratief op de trappen van de Protestantse kerk stond opgesteld, nam aan het programma deel en vormde daarvan een belangrijk onderdeel.

Tijdens de receptie werd een aantal personen aan Koningin en Prins voorgesteld. Dit waren Chris Engels, frater Fidelius, Rudolf Boskaljon, A. N. Th. van Meeteren (die de leiding van de avond had), frater Radulphus, Ch. Winkel, de Eerw. Heer Beaven, de heer en mevr. Ch. Fuhrmann, mej. Lansberg, de heer en mevr. Karner, de heer v.d. Valk en de heer Fresco. Bij deze gelegenheid werden de volgende onderscheidingen uitgereikt. Aan de heer v.d. Valk het commandeurschap in de Huisorde van Oranje, aan frater Fidelius, de heer Van Meeteren en ir De Kiewit de Huisorde van Oranje 1e klasse.

Een groep dames onder leiding van mevr. Sarah Correa bood de Koningin een prachtig ontbijt-set aan (tafellaken en servetten). Van de heer en mevr. Dankmeijer en de heer en mevr. S. A. L. Maduro ontving de Koningin een buitengewoon fraaie waaier. De heer en mevr. J. L. M. Maduro schonken een gecombineerde sigaren- en sigarettendoos, terwijl een drietal Chinese heren een prachtige met de hand uitgesneden jade theepot aanbood.

Om ongeveer 11 uur was de receptie afgelopen, welke een schitterend slot vormde van het Koninklijk Bezoek aan ons eiland.

Oranjestad. — Volgens art. 33 van het Reglement van Orde werd benoemd tot de Commissie van Overleg de Eilandsraadleden J. E. Irausquin, J.A. Croes en F. B. Tromp.

Toen het KLM-vliegtuig, waarmede de Koninklijke Gasten zich hedenmorgen naar Bonaire begaven, op vertrekken stond, kwam Lt. Frohn nog aanlopen. De trap moest opnieuw worden bijgeschoven en de adjudant wipte op het nippertje naar binnen!

Oranjebal in Club-Suriname

Oranjestad. — Zaterdagavond zal er een groots Oranjebal gehouden worden in de Club Suriname te San Nicolaas. De bekende conjunto Saratoga zal de muziek verzorgen.

Ook foto's van Koninklijk Bezoek op tentoonstelling „Koningin Juliana en het Huis van Oranje"

Willemstad. — Nadat de tentoonstelling „Koningin Juliana en het Huis van Oranje" in verband met de feestelijkheden enkele dagen gesloten is geweest, zal vanaf vandaag, Vrijdag, de expositie weer te bezichtigen zijn. De tentoonstelling, welke is samengesteld uit het bezit van de Openbare Leeszaal en Bibliotheek van het Eilandgebied Curaçao, bevat vele documenten uit ons Vorstenhuis en bijzonder belangwekkende stukken over de band tussen het Huis van Oranje en Curaçao.

Aan deze tentoonstelling werd reeds een collectie foto's van het Koninklijk Bezoek toegevoegd, vervaardigd door Frederik Fischer.

Zoals reeds eerder werd aangekondigd, werd de tentoonstelling verplaatst van het Cultuurcentrum naar het Peter Stuyvesant College. Onder deskundige leiding van de heer W. Meyer en de heren geschiedenis-leraren bestaat er voor het publiek de gelegenheid een rondgang te maken.

De openingsuren zijn: dagelijks van 4—6 en van 7—9 uur. Aanstaande Zondag is de tentoonstelling geopend van 4—6 uur. In de loop van de volgende week zullen o.a. ook de leerlingen van de Middelbare Scholen en de kopklassen van de Muloscholen een bezoek aan de expositie kunnen brengen. De toegang is gratis.

Enorme belangstelling voor verlichting

Oranjestad. — De belangstelling voor de prachtige illuminatie van Oranjestad was gisterenavond oorzaak, dat het verkeer volkomen vastliep. De Nassaustraat kon het verkeer niet verwerken. Hierdoor ziet men wat er zal gebeuren als met de komende gebeurtenissen een ieder zich niet strikt houdt aan de aanwijzingen van de politie. Men zal dan niet op de plaatsen kunnen komen waarheen men zo graag had willen gaan. Daarom moet men tijdig parkeren op de daarvoor bestemde plaatsen en lopen naar de plaatsen waar de evenementen zullen plaatsvinden.

Journalisten vertrokken tevreden

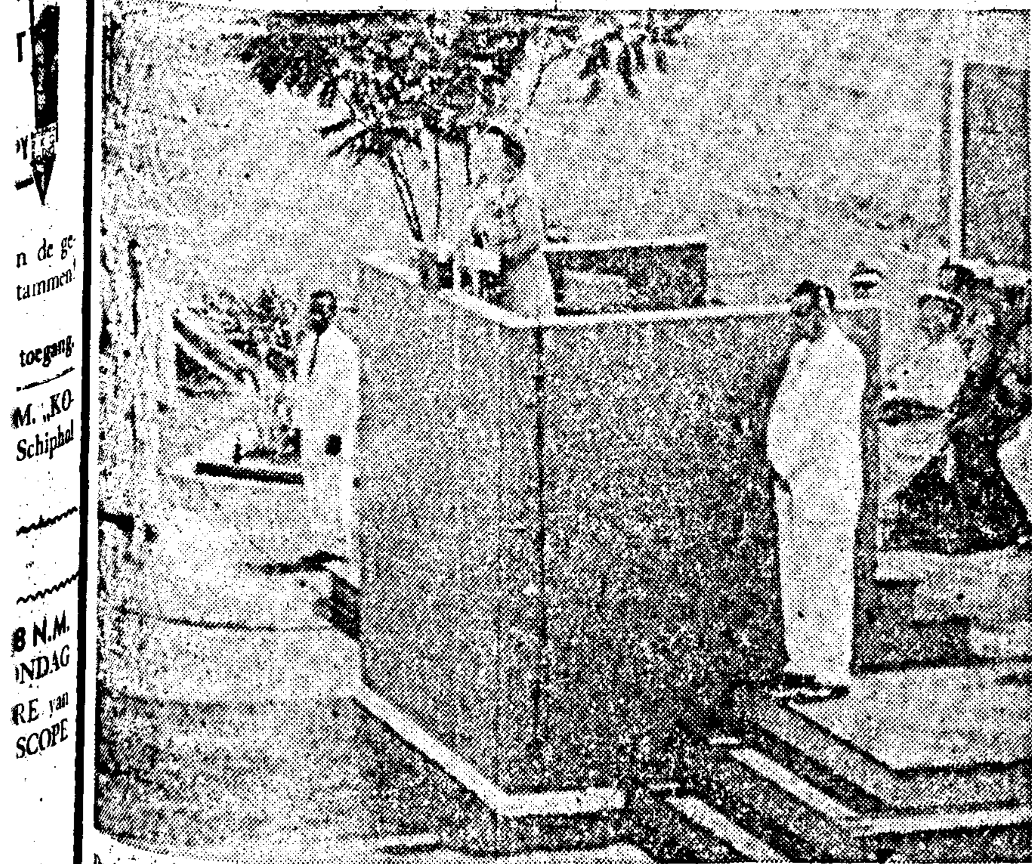
Willemstad. — Hedenochtend, vlak voor het vertrek van de twee vliegtuigen, die de journalisten naar Bonaire zouden brengen, is de heer Hans Hermans in een korte toespraak van een hunner dank gebracht voor de goede zorgen, waarmede hij de persmensen tijdens hun verblijf op Curaçao omringd heeft. Hem werden als blijk van waardering enkele longplay-gramofoonplaten aangeboden.

De heer Hermans zeide ten antwoord, dat zijn arbeid onmogelijk zou zijn geweest zonder de grote steun van de heren Rebel (hoofd afd. perszaken Rijksvoorlichtingsdienst), Inspecteur Christiaan en James Leander (Toeristenbureau), op wie hij dan ook gaarne een groot deel van de hem gebrachte hulde wilde overbrengen.

Eilandsraadvergadering Bonaire ging niet door

Kralendijk. — Naar wij vernemen zou dezer dagen een vergadering van de Bonairiaanse Eilandsraad plaats vinden, teneinde de samenstelling van de Commissie van Ontvangst aan een bespreking te onderwerpen. De vergadering is echter te elfder ure afgelast.

HERINNERINGEN AAN VOORBIJ BEZOEK

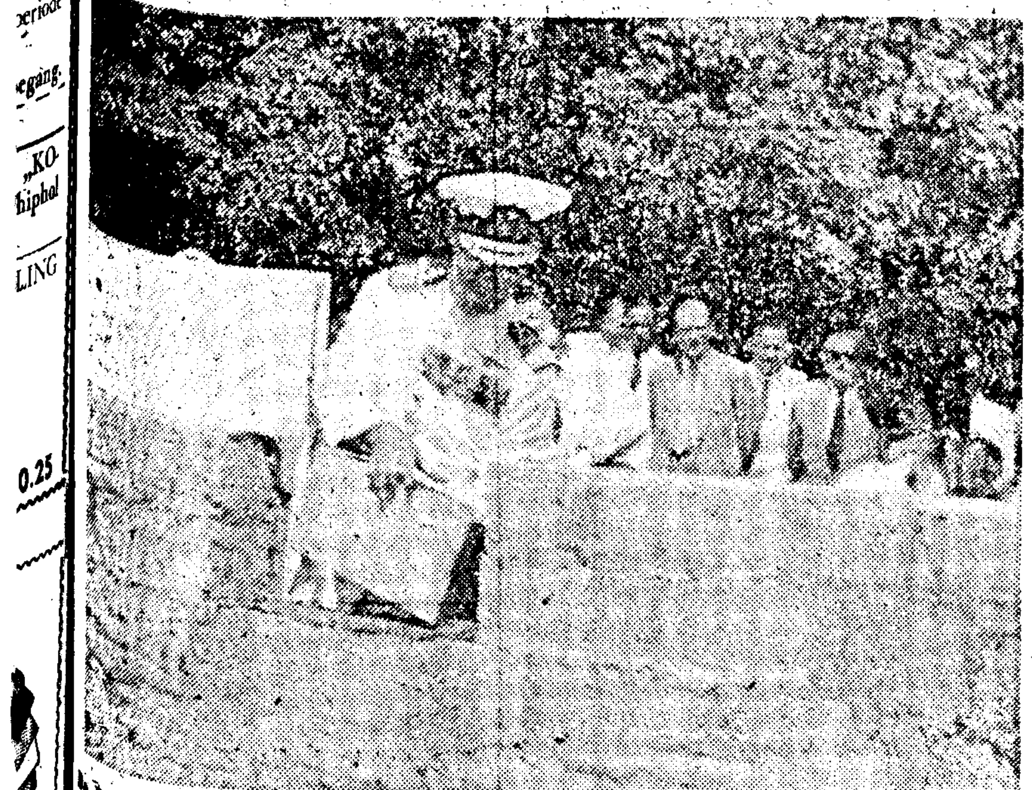
...Koningin tijdens haar toespraak tot de Curaçaose Jeugd in het Stuyvesant College. Op de bovenste trede naast het spreekgestoelte Gedeputeerde Morkos.

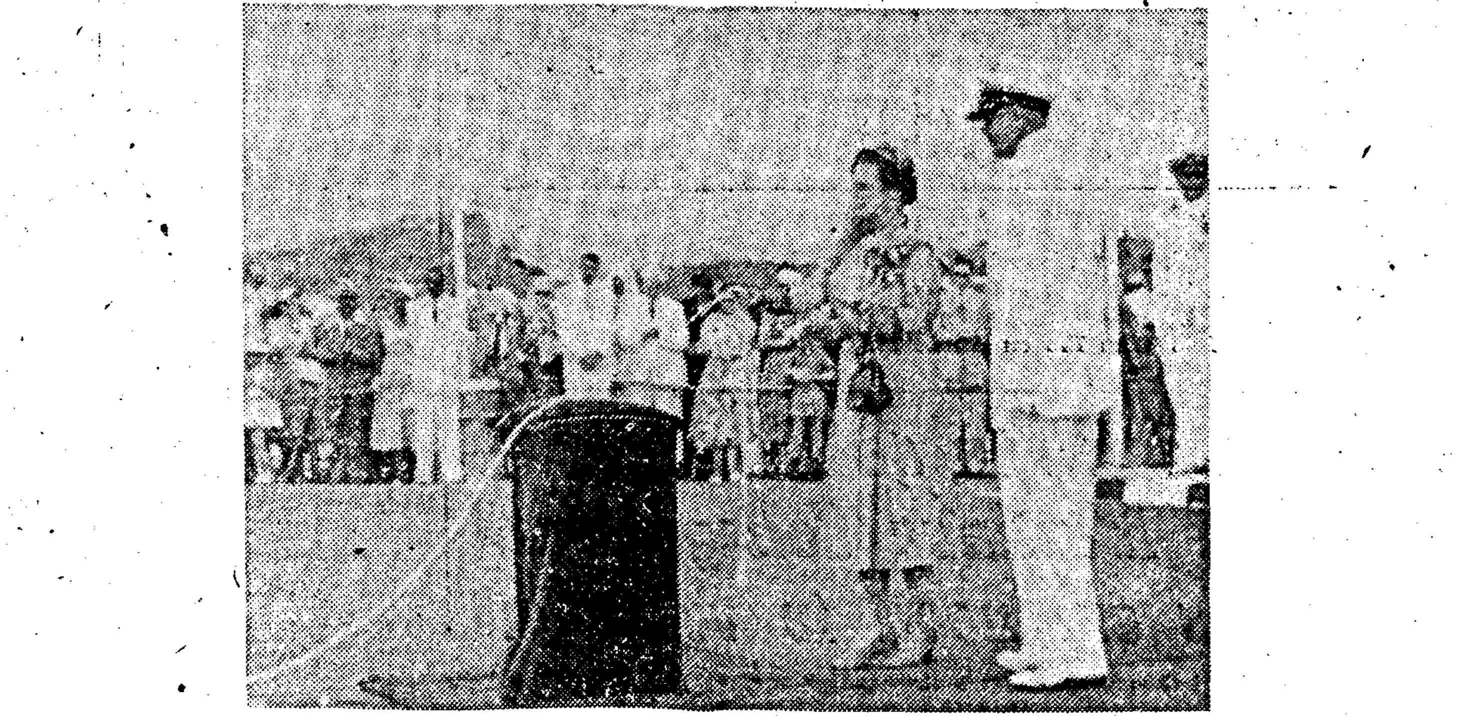
D... de Koningin in de kring der kinderen. Een plaatje, dat altijd een herinnering zal blijven aan de ongedwongenheid en hartelijkheid, die Koningin Juliana tijdens haar bezoek aan de Nederlandse Antillen toonde.

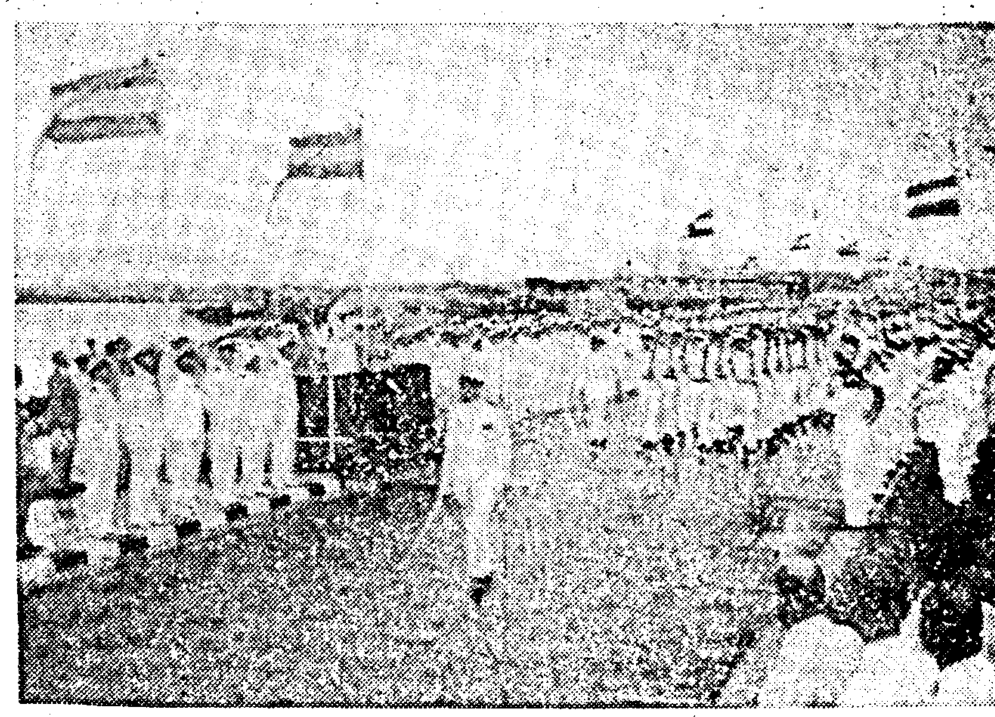
Een oude Curaçaose vrouw biedt de Koningin een mand met vruchten aan tijdens de grootse manifestatie in het Rifstadion.

...Prins meiselt de Eerste Steen voor het Marien Biologisch Station op Pisca.

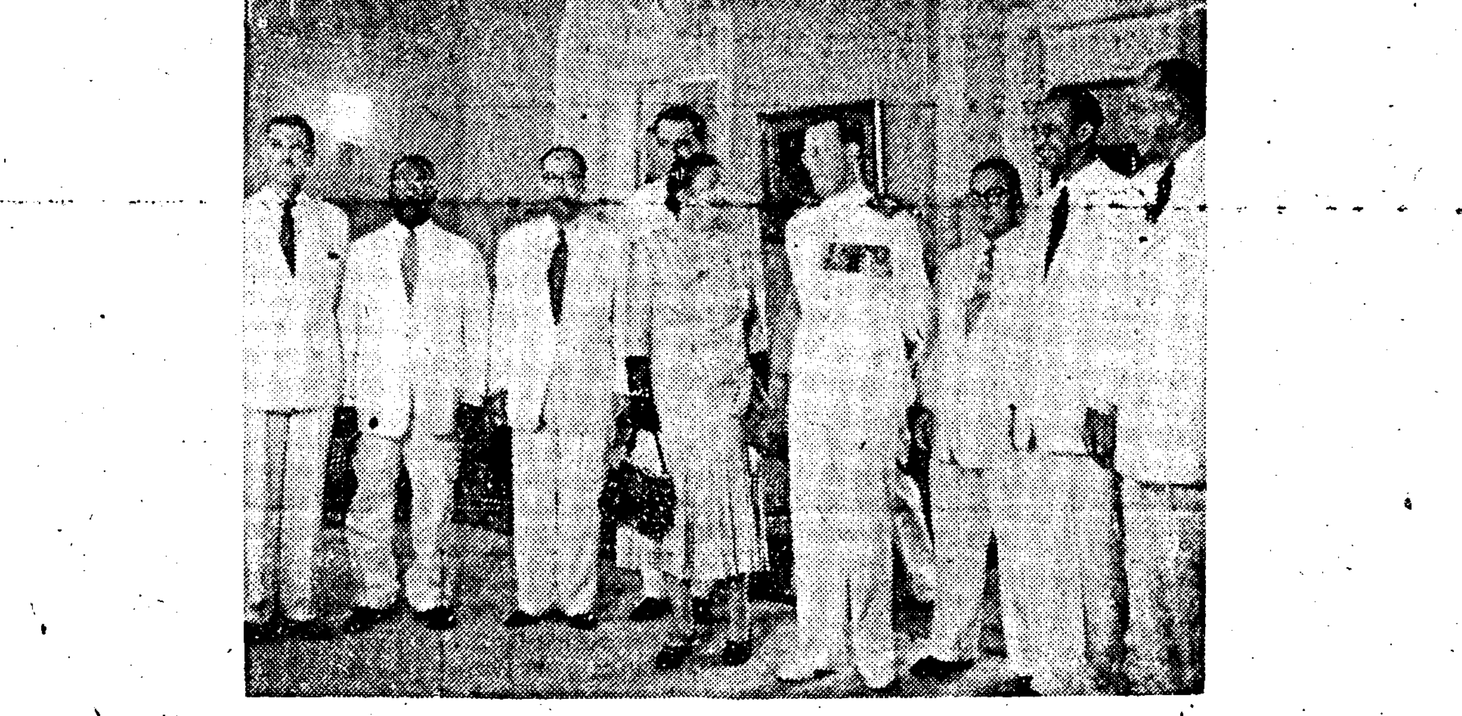
De Koningin verricht de onthulling van het Autonomie-monument.

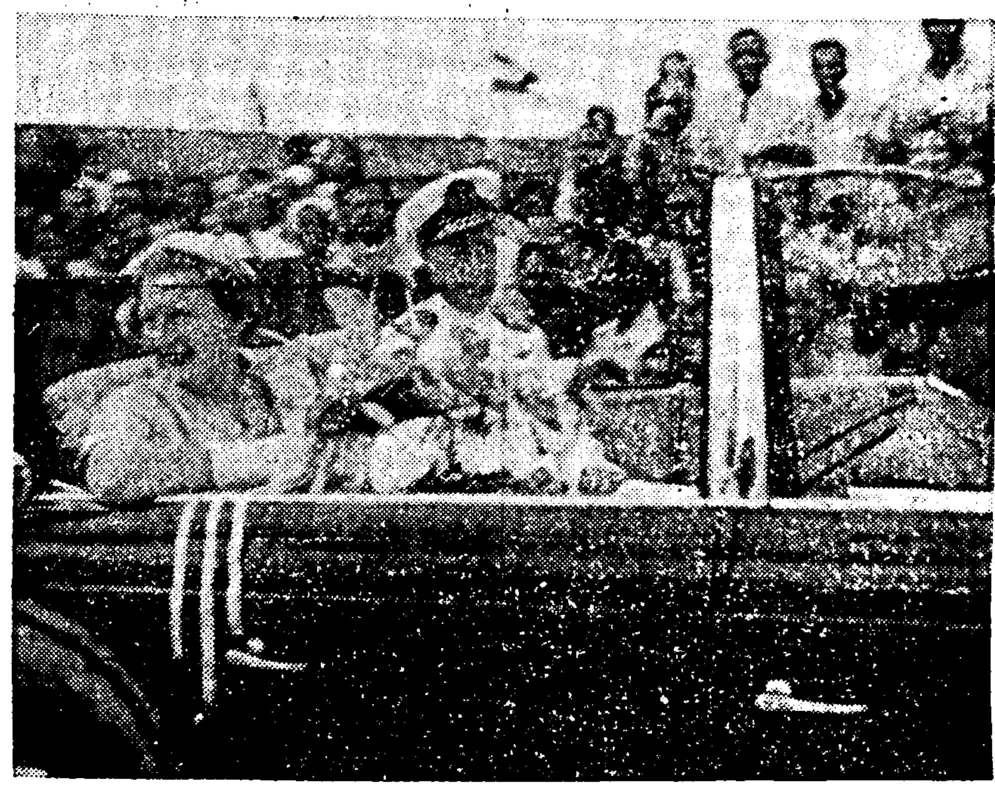
Op de Nieuwe Havenweg voor H. M. de Koningin een defilé der troepen plaats, waarvan deze foto een beeld geeft.

...n plaatje van het defilé in het Rifstadion. De kottomissies dansen voor de Koningin.

H. M. Koningin Juliana en Prins Bernhard temidden van de leden van het Curaçaose Bestuurscollege tijdens een ontvangst, welke ten Gouvernementshuize plaats vond.

Dit is het beeld, dat de Curaçaoënaars altijd in hun herinnering zullen bewaren. Een lachende Koningin en een vriendelijke Prins te midden van het volk, dat hen op de handen draagt.

Doodsbericht van GERBEN SONDERMAN bereikt Prins vlak voor Gala-receptie

's-Gravenhage. — Gerben Sonderman, de piloot van Z.K.H. Prins Bernhard, is gisteren in de Amerikaanse staat Maryland bij Hagerstown met een Fokker S-14 bij een demonstratievlucht neergestort en gedood. Het toestel maakte een duik en stortte op een boerderij. Het vloog in brand. Sonderman kon het vliegtuig niet verlaten.

Het bericht van de dood van Sonderman bereikte het Koninklijk Paar kort voor de aanvang van de gala-receptie gisteravond. Voor enkele ingewijden was het duidelijk, dat dit zeer tragisch bericht op H. M. de Koningin en in het bijzonder op de Prins indruk maakte. Het is algemeen bekend, dat Z.K.H. zeer gesteld was op zijn piloot.

Nader wordt gemeld, dat Sonderman nog maar kort in de Verenigde Staten was om een demonstratie met de Fokker S-14 „Macktrainer" te maken.

Sonderman werd 29 December 1908 geboren in Drachten. In Oktober 1936 werd hij tweede luitenant-vlieger en nog voor de tweede wereld-oorlog werd hij bevorderd tot eerste luitenant-vlieger. Hij trad 23 Januari in dienst bij de N. V. Koninklijke Vliegtuigfabriek Fokker als invlieger. Tijdens de oorlog en vooral na de bezetting van Nederland gaf Sonderman tekenen van moed, dapperheid en volharding. Toen de Nederlandse regering zich te Londen had gevestigd, zocht hij contact met de achtergebleven strijdkrachten in de ondergrondse beweging. Uit Engeland werden vliegtuigen naar Nederland gezonden, die op bepaalde plaatsen parachutisten, voorzien van radiozendtoestellen, uitwierpen. Sonderman nam de zendtoestellen in ontvangst. Om het gewenste contact met de Nederlandse regering te onderhouden, leidde hij een aantal onderofficieren op om gecodeerde berichten uit te zenden en op te vangen. Hij bepaalde daarbij de plaats van uitzending. Hierdoor bleef hij voortdurend in contact met Londen. Deze arbeid behoorde tot de meest gevaarlijke en voor de vijand tot de meest fnuikende. Zijn diensten, die hij op deze wijze aan de bevrijding van Nederland bewees, kunnen niet hoog genoeg worden aangeslagen.

Na de bevrijding in Mei 1945 werd Sonderman bevorderd tot kapitein-vlieger en later tot majoor-vlieger. In 1948 werd hij benoemd tot adjudant in buitengewone dienst van de Koningin. In 1954 werd hij bevorderd tot reserve luitenant-kolonel-vlieger.

Sonderman begeleidde het koninklijk paar en ook de koningin en de prins afzonderlijk op vrijwel alle vliegtochten.

De Fokker S-14, waarmee het ongeluk gebeurde, was een van de vliegtuigen van een serie van 25, die voor de Nederlandse Koninklijke Luchtmacht wordt gebouwd. Sonderman had een groot aandeel in de ontwikkeling van deze Fokker S-14. Hij was Woensdag met het Fokker-toestel van het vliegveld La Guardia bij New York overgevlogen naar het vliegveld van Fairchild. Zoals bekend, is de Fairchild-vliegtuigfabriek de vertegenwoordigster van Fokker in Amerika.

Het bericht van het ongeluk van Sonderman werd bij Fokker met ontsteltenis ontvangen. Maar ook elders in Nederland en in luchtvaartkringen in Europa zal zijn heengaan met schrik en droefenis vernomen.

Hoevelen in Nederland zagen hem niet na de tweede wereldoorlog verscheidene nieuwe Fokkervliegtuigen op vliegfeesten demonstreren? De „Promotor" S-11, S-12, S-13 en S-14 en ook de Hawker „Hunter" kregen vooral door zijn voorvliegen bekendheid. Een van de laatste keren, dat men hem in Nederland aan het werk kon zien, was op tweede Pinksterdag dit jaar tijdens de vijfde Ilsy. De blonde, bescheiden en beminnelijke Sonderman stond bekend als een zeer bekwaam invlieger, die de ogen van de internationale luchtvaartwereld meer dan eens op zich liet vestigen. Bekend was zijn demonstratiefiguur met de S-14 die „Hesitation" werd genoemd; hij liet het vliegtuig om zijn lengteas wentelen met een telkens onderbroken beweging van kwartslagen.

Zij heengaan is een groot verlies voor de Nederlandse luchtvaart en voor Fokker in het bijzonder. Ook is het buitengewoon jammer, dat Sonderman het nieuwste product van Fokker, de F-27 (Friendship) verkeersmachine, die op het punt staat voor het eerst de lucht in te gaan, niet meer ten doop zal kunnen houden en zal kunnen proberen.

Tokio. — Door een aardverschuiving op het Japanse eiland Hokkaido, zijn dezer dagen nabij het dorp Kazamaura 12 personen omgekomen. De vijf huizen, waarin de slachtoffers woonden, stortten in, nadat overstromingswater van de rivier, de Ohatagawa, ze had ondermijnd.

Prinses Margaret aan een diner

Londen. — Prinses Margaret heeft gisteren in gezelschap van koningin Elizabeth, de hertog van Edinburgh en de koningin-moeder aan een diner aangezeten met de aartsbisschop van Canterbury en vijftig bisschoppen van wie het merendeel sterk gekant is tegen een eventueel huwelijk van haar met Townsend. Het diner vond plaats in het kasteel Lambeth, de Londense residentie van de aartsbisschop van Canterbury, dr Fisher.

Onze Hospitaal-zusters 100 jaar op Curacao

Willemstad. — Morgen zal het honderd jaar geleden zijn, dat de eerste drie van onze Hospitaal-Zusters op Curaçao zijn aangekomen. Het waren de Eerw. Zusters Ursula, Johanna en Dorothea, die met het zeilschip „Rafael" hier landden, om de verpleging op zich te nemen van een ziekenhuis, dat inmiddels in gereedheid werd gebracht.

Op 3 December werd dit in een woonhuis, gelegen in de tegenwoordige IJzerstraat te Otrabanda in gebruik genomen. Het eeuwfeest zal dan ook op die datum feestelijk worden herdacht, waarvoor o.a. thans een gedenkboek in voorbereiding is.

Morgen zullen de Zusters het feit van hun honderdjarige aanwezigheid op Curaçao in besloten kring vieren met een plechtige H. Mis in de kapel van het Sint Elisabeth Gasthuis. Het Hollands mannenkoor zal bij die gelegenheid de Mis-gezangen uitvoeren.

„Ik houd van haar"

Hollywood. — De Dominikaanse diplomaat-bon vivant Porfirio Rubirosa is uit Europa in Hollywood aangekomen en werd op het vliegveld begroet door de in Hongarije geboren actrice Zsa Zsa Gabor.

„Ik houd van haar", vertelde Rubirosa aan verslaggevers op het vliegveld. Rubirosa is onlangs gescheiden van de Amerikaanse Barbara Hutton. Hij is o.m. getrouwd geweest met de Franse filmster Danielle Darrieux en Flor de Oro Trujillo, de dochter van de Dominicaanse oud-president.

Prins bezocht kantoor H.B.U.

Willemstad. — Gisteren bracht Z.K.H. Prins Bernhard, vergezeld van Zijn Secretaris, Dr. F. A. de Graaff, een bezoek aan het kantoor van de Hollandsche Bank-Unie N.V., alhier.

Op de Hem eigen ongedwongen wijze onderhield Zijne Koninklijke Hoogheid zich korte tijd met de Directie, t.w. de Heren Mr. Dr. A. W. Loeber en R. Kok, waarna een rondgang door het gebouw werd gemaakt.

Zijne Koninklijke Hoogheid plaatste enige waarderende opmerkingen over het fraaie nieuwe gebouw en was vol bewondering over de inrichting van bovenbouw en kluis.

Zijn er brieven van U bij?

A. R. Alvares, P. L. van Arneman.
B. Cecilia M. Booi, Alma Bryan, Mary Bryson, C. Booses-Brokke, John Busby, F. R. Behrens, Peter Blass, Ena Bobb, Luciner Browne, Emily Brown, W.G.F. Bange, Bennie Brewster, Carme Brito.
C. Cora de Castro Ferreira, Geertruida N. Carlonia, Errol O. Charles, Shirley Charles, Antonio G. Cristina, Virgilio Y. Chrissiaan, M. Coffiel, Catharina Clemente.
D. Ida Darbs, S. Daniel, Mildred Douglas, Cornelis Doorstam.
E. L. G. Edwards, Louis R. Ellis, G. J. C. Eliazer, Mary Edwards.
F. Faustino Flida, Fam. J. Fakkel, Pedro Frank, C. J. Fakkel, Ir. J. R. Fillié, H. A. E. Feth.
G. Hildah Gibbs, Helen Gardiner(2), Rita Gibbs, H. W. Gaillard, Geo Gumbs.
H. William B. Harper (2), W. Hartman, Lincoln Hyder, Natham Hazell, Consuelo Hernandez, Instituut Ellen de Herder.
I. Ir. G. van Iterson.
J. Edna Joseph, H. Joseph, Alfred Johnson, Ch. Jager Ltz., Renna Juliana, Arthur James.
K. Fam. v.d. Kolk, Anna Kelie, Margaret Kistemaker, E. Kowsolea, Elisabeth Kwidama, J. W. v/d Kouwe, Sylvinia McKenzie.
L. L. M. v. Leeuwen Heemskerk, Elsa Leon, Bessie Lake, Paul E. Lynch, J.B. Lopez, L. Loonstra, S. J. Laken(2).
M. Maude Morton, Moineto MacIntosh, Paulina Meren, Aloysio Martina, Pablo Maduro, J. M. Martinus, Genoviano Molina, Manolo Marcos.
N. Evelyn Nicholas, Clyde Nicholls.
O. Jose Obispo, Mercedes Otto, Mevr. Opeings.
P. D. van Putten, Valeria Pieteri, Carmo Piar, Esther Phillip.
R. M. Rosalina, Juan Rojer, Jose A. Rock, Carlos Romana, Eucello Rencor, James Richardson.
S. Theodora Stanislaus, Josefina Salman, Isolyn Straker, G. E. Samuel, Th. Spanjaart, Nelly Sont, Rosa Shalto.
T. Edith Thompson(3), Hary A. Titus, Florina Thielman, D. Theodorus, Ida Thomas, Olinda Teixeira.
U. Eusebia F. Uytrecht.
V. Mevr. Verhoeven, C. A. Vinck.
W. Josephine Walker, Isenia Winklaar, Piet L. Welhouse, Cilla Washington, George D. West, Lena Williams, Mary Williams.
A. v. Audee.
B. F. Breebaar, Brand, F. E. A. Blem. J. W. Berg-Geraerdts, T. A. Bax, J. H. Bosma, E. J. Budding, Huronimo E. Beaumont, Domingo Beaumont, V. W. Boekhoudt, I. A. Belmonte.
D. F. Drost, J. A. van Dijk, Eunide Dorand.
E. J. M. H. Ewald.
G. John H. Goslinga, Joseph L. Galloway.
H. J. Hagesteyn, D. Hammen, Halfhide.
J. B. Jacobs-Logeman, Mevr. E. G. Jacobs, Peter Jacobs, Celsa Juliet, Gloria Juliet.
L. Josine S. Lammens, M. P. Liberia, Candida Leent, W. Lepaes.
M. G. P. Meurs, C. Molenaar.
N. Phyllis Nicholas, R. Narain
P. B. H. v.d. Poll.
R. Gloria Rosaman, H. van Riet, L.L. Ramirez, J. M. v.d. Roest, Marion van Romondt, F. Regales, R. Raphael, John Richard Murray, G. A. Ramsey.
S. Mevr. Simonetti, Edward J. Salmon, K. Snijders, W. P. G. Stokla, Zr. M. Speedenbrink, A. van Strien.
T. M. A. Tweeboom-Krijgsman.
V. M. A. Victorina, A. Veth, A. Vermaas, Oscar I. Vinck, Fam. H. Valois-Smith.
W. Johanna Wolfschoon, Edmund Wharton, H. C. Watters, Mr. Winkel De Hollandsche. Wolf.
A. H. A. Auguka.
B. Alfredo Bensaya, Carlos Baromeo.
C. Manuel Costa Serro.
D. Arthur Dickenson, Señorita Doris.
F. Francisco L. Francisca.
G. J. W. de Gee, Martinho Goncalves de Freitas, M. Gorsiro, Freddy Girigorie
H. Charles Hollebeeq
J. Servio Josefa.
K. Elisabeth Kwel, A. F. R. van Kesteren.
L. A. L. Larijn, Clifton Lucombie, Carmen Felicia H. de Lung, C.G. Luyando, Efrain Lugo, Lucille Lauffer.
M. C. N. Martijn, V. G. Margarita, Charles Marshall.
N. The First National City Bank of New York 46411, C. L. Neuiman.
P. C. Pourier, Brunilda de Pina, W. A. Palm.
R. Joao Rodriquez Laranya, F. Ronday, C. A. T. Ranis.
S. H. N. Smeins, Hamilton Sukeran, de Heer Sloddart, M. F. Stricks, Carlito Sluis, Frits Sprang, G. W. Schets.
T. Moises Teeboom.
V. F. A Veeris, J. Vermaas, Samuel van der Veen.

Brief van WIM IBO aan alle Nederlanders in de West

Een goede buur is beter dan een verre vriend

Willemstad. — Het ziet er naar uit dat wij goede buren zullen worden. Immers, gedurende het radio-seizoen 1955—1956 zult U, net als millioenen luisteraars in Nederland, om de veertien dagen op bezoek kunnen gaan bij de Familie Doorsnee, een oer-Nederlands gezin dat ergens in Holland woont.

Drie jaar lang hebben de luisteraars in Nederland de avonturen van deze populaire familie gevolgd en om te voorkomen dat U zich als nieuwe bezoekers bij Uw eerste visite niet thuis mocht voelen in het huis dat in Holland staat, wil ik U graag iets van dit huis vertellen.

Het is een huis zoals er zovelen zijn en ook de bewoners zullen U zeer vertrouwd voorkomen; hun pleziertjes en problemen, hun ups en dows, hun eigenaardigheden.... dit alles vormt een spiegel van ons dagelijks leven.

Kijk, daar is de Heer des huizes, eigenaar van Doorsnee's Kantoorboekhandel en hoofd van het gezin. Het leiderschap zit hem dus in het bloed, hoewel hij meestal meer lijdt dan leidt.... Want Vader Doorsnee leeft in een „bezeten wereld" van ontaarde kinderen, lastige vrouwen en een stel idioten. Zijn regelmatige mopper-acties zijn er misschien de oorzaak van dat hij bij z'n binnenkomst wat bars de boze wereld inkijkt, maar z'n vrouw weet maar al te goed wat er achter z'n schrikaanjagend masker is verborgen.... Mien is in haar gezin een bron van rust en wijsheid; alleen al haar aanwezigheid is voldoende om revoluties te bedwingen, troost te schenken en raad te geven. Onder ons gezegd (en gezwegen!) is zij in wezen degene, die aan de touwtjes trekt.... U begrijpt wel, dat we dit nooit mogen laten blijken; Vader Theo heeft immers de (theoretische) wijsheid in pacht? Praat er dus maar liever niet over...

Als het kindje binnenkomt juicht heel het huisgezin, maar Liesbeth en Robert Doorsnee worden vaak, en terecht, met minder blijdschap ontvangen; zij stellen hun ouders soms voor de moeilijkste problemen. Liesbeth bijvoorbeeld, is zeer idealistisch ingesteld en komt daardoor maar al te vaak in botsing met de realistische maatschappij. Maar instelling brengt dan ook met zich mee dat ze van het ene baantje in het andere rolt, terwijl ook haar liefdespad vele grillige bochten vertoont. Robert plaagt haar dikwijls met deze „afwijking" en dus zijn onenigheden tussen zuster en broer niet bepaald zeldzaam. Maar dat wil niet zeggen dat ze het nooit met elkaar eens zjin; eensluidend is hun critiek op het opvoedingsbeleid van hun ouders....

Ook Robert voelt zich namelijk vaak onbegrepen; zijn enorme uitvindingen vinden meestal maar een koel onthaal, terwijl ook zijn artistieke aspiraties niet naar waarde worden geschat! Bovendien stroken zijn moderne ideeën over zaken-doen (hij assisteert z'n Vader in de boekhandel!) helemaal niet met de ouderwetse opvattingen van z'n Papa, zodat Moeder Doorsnee vele malen als scheidsrechter moet optreden.

Sjaan is de (onbetaalbare) huishoudster van de familie. Ze dragen haar allemaal een warm hart toe en beschouwen haar dan ook als „een van ons". Ze verdient deze genegenheid ten volle, want ze is een zeldzaam geworden exemplaar in het Nederlandse huishouden van deze tijd. Ze houdt het Hollandse Huis schoon en hoewel ze dikwijls moppert op Lies en Rob die van hun kamers een „varkensstal" maken, verricht ze haar werk met grote opgewektheid en gezang. Haar lijflied is „Eenmaal zal ik je weer ,ontmoeten" ondanks het feit dat ze in de politieagent Willem Ravijn de metgezel voor het leven heeft ontmoet. In het voorjaar van dit jaar zijn ze getrouwd, daartoe node in staat gesteld door de Familie Doorsnee die er in toe gestemd heeft dat ze, in afwachting van een eigen woning, zolang onder het Doorsnee-dak mochten inwonen. Dit zal in het komend seizoen ongetwijfeld problemen opleveren, niet in het minst door het feit dat Vader Doorsnee een andere winkeljuffrouw zal moeten zoeken omdat Sjaan nu eenmaal niet alles tegelijk kan doen.

De senuwe kat

Welke de problemen in de komende maanden ook mogen zijn, er is één figuur in het Hollandse Huis die alle opwindingen rustig aan zich voorbij laat gaan.... Dat is Karel, een levensgrote kater, volgens Liesbeth de mooiste en liefste poes ter wereld, volgens Sjaan alleen maar een „senuwe-kat". En hoe ook de verdere oordeelvellingen mogen luiden, alle Doorsnee-bewoners zijn het er over eens dat de familie niet compleet zou zijn zonder hem. En Kareltje, die zich terdege van z'n onmisbaarheid bewust is, zwerft groot en dik door het hele huis op zoek naar avonturen, genegenheid en vis. Op zijn uitgebreide zwerftochten is hij getuige van talloze taferelen die de familie in opschudding brengen maar die hem onberoerd laten.

Hij knijpt zo af en toe een oogje dicht en denkt er het zijne van. Hij zit overal op, in en aan, zodat ik als radio-reporter soms over hem struikel wanneer ik met m'n microfoon een „tournee" maakt door het Hollandse Huis. Dat baantje van mij is dan ook erg gevaarlijk; ik moet er voor zorgen dat ik onzichtbaar voor de familie-leden m'n microfoon onder een tafel bevestig of boven op een kast, ik moet er voor zorgen dat ik ongezien het huis binnenkom en het ook weer onmerkbaar verlaat. Als Karel in de weg loopt zou het gestommel me misschien verraden en dat mag niet. Stelt U zich eens voor dat de familie Doorsnee zou merken dat wij allemaal via de microfoon hun gesprekken thuis zaten af te luisteren.. Nee, dan zou er een ontijdig einde komen aan onze veertiendaagse bezoeken en dat is niet de bedoeling, want we willen zo graag weten wat er allemaal weer gaat gebeuren.

Zal de liefde van Rob voor Dorrie de Vries (wier vader een winkel heeft in tuingereedschappen) standvastig blijken. En zal Jan, de broer van Dorrie er in slagen Han Wiedemeyer van z'n plaats te verdringen? Han Wiedemeyer is eigenaar van een muziekwinkel waarbij Liesbeth hem assisteert. Hij geeft haar bovendien zang- en pianoles, waardoor hij een grote invloed op haar uitoefent. Vader Dorsnee en de Weduwe Wiedemeyer zouden deze (serieuze!) verbintenis graag tot stand zien komen, maar helaas is Liesbeth al weer bezig de knellende banden wat losser te maken....

Wij zijn benieuwd of Mevr. Evelijn (die sinds kort getrouwd is met de huisarts van de familie: Dokter Marmer) haar vriendin Mien Doorsnee (met wie zij samen in een Vrouwenbond zit) weer eens zal komen opzoeken, tot grote ellende van Vader die de bemoeizucht en indringerigheid van deze vriendin moeilijk kan verdragen. Daar komt nog bij dat Dokter Marmer zich altijd uitput in complimentjes aan Moeder Doorsnee, iets dat Vader Doorsnee met weinig welgevallen aanziet en aanhoort..

Zullen Ali en Nelis (schoonzuster en zwager van Sjaan) zich ook weer in het Hollandse Huis vertonen? En zal Willems vader weer onrust komen zaaien omdat-ie zo graag bij z'n zoon zou willen inwonen?

In lange tijd hebben we ook niets meer gehoord van Vaders concurrent de Heer Rozebottel die een paar straten verder óók een kantoorboekhandel drijft; we gunnen Vader natuurlijk geen onenigheid met deze man, maar tóch.... Enfin, we moeten maar kalm afwachten, in ieder geval bent U nu een beetje op de hoogte van het wel en wee van het gezin waar U als goede buren op visite zult gaan.

WIM IBO

De Familie Doorsnee heeft reeds vele vrienden en bekenden verworven onder het Curaçaose publiek dank zij de aardige reclame uitzending die door Maduro & Sons aan het luisterend publiek wordt aangeboden. Op bovenstaande foto Wim Ibo en Annie M. G. Schmidt.

Kort bezoek van de KONINGIN aan Sint Martinus College werd belevenis om nooit te vergeten

Willemstad. — De bekoorlijke en gedenkwaardige momenten, die de rondrit van Hare Majesteit Koningin Juliana en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, op Dinsdagmiddag jl. heeft opgeleverd, waren zovele en volgden zo snel op elkaar, dat het practisch niet mogelijk was ieder onderdeel daarvan in de verslagen weer te geven. Nu het Koninklijk Bezoek, voor wat ons eiland etreft, voorbij is, willen wij op bepaalde bijzonder aardige onderdelen daarvan nog even terugkomen.

Een van die tafereeltjes, welke plaats greep voor het St Martinus College, is immers zeker waard nog even onder de aandacht van onze lezers gebracht te worden."

De „stop" bij het aloude College op het Brionplein was de laatste in de rondrit, maar het spreekwoord „lest best" heeft ook hier zijn geldigheid bewezen.

Voor het gebouw stonden Pastoor en Geestelijkheid van de Pro-kathedraal Sta Ana opgesteld, alsmede de Oversten en Zusters van het College, een delegatie van het Oranjecomité en niet minder dan een 1000 schoolkinderen om van het publiek, dat in groten getale was toegestroomd, nog te zwijgen.

Toen de auto van Hare Majesteit was voorgereden, hield een lid van het Oranje Comité, de heer **José Kroon**, een korte toespraak en werden de Geestelijkheid en verschillende aanwezigen aan Hare Majesteit voorgesteld.

Drie van de kleinste interne leerlingen van het College: **Joice Hollander, Aida de la Fuente** en **Maria Cardenas,** van wie de eerste een Curaçaose, de tweede een Surinaamse en de derde een Venezolaanse is, boden bloemen aan en geschenken voor het Koninklijk Paar en de Prinsesjes, welke Hare Majesteit blij verrast aanvaardde. De Vorstin onderhield zich gedurende enige tijd op minzame wijze met de kinderen, waarna met laaiend enthousiasme en spontane blijheid enkele liedjes gezongen werden.

Toen de Koninklijke stoet over de brug op huis aanreed, hadden niet alleen de drie kleinen, maar alle aanwezigen iets meegemaakt, dat zij heel hun leven niet meer zullen vergeten.

Hongarije slaat Oostenrijk met 6—1

Boedapest. — De voetbalwedstrijd Hongarije-Oostenrijk is een 6-1 zege geworden voor Hongarije, dat met de rust met 1-0 voorstond. Het was de honderdste ontmoeting tussen beide landen. De leiding berustte in handen van de Nederlander Karel van der Meer, geassisteerd door Klaas Schipper en W. B. Ausum als grensrechters. Honderdduizend toeschouwers woonden de wedstrijd in het Nep-stadion bij. Na drie minuten opende midvoor Tichy de score. Hongarije was voortdurend in de aanval. In de achtste minuut van de tweede helft scoorde rechtsbuiten Grohs de gelijkmaker. Daarna namen de Hongaren het initiatief en hun gave combinaties leverden nog vijf doelpunten op, achtereenvolgens gescoord door Kocsis (kopbal), Czibor, Toth (2), Czibor en Puskas. Sinds twaalf jaar hebben de Hongaren in eigen land geen nederlaag meer geleden.

Rome. — De befaamde radioloog, Eugenio Milani, is op 67-jarige leeftijd te Rome overleden; als gevolg van het door hem verrichte werk had hij twee rechtervingers moeten laten afzetten.

Teheran. — Met 38 tegen 4 stemmen heeft de Perzische Senaat de toetreding van Perzie tot het Turks-Iraakse verdrag goedgekeurd.

TOM POES en de Doffe Doffer

COP. MARTEN TOONDER STUDIO'S

236 — Hiep Hieper geleidde de heer Doffer naar een bouwvallig huisje in de voorstad en voerde hem een duister vertrekje binnen. „Is hier die club?" vroeg Dolf wat bedremmeld. Hij bewoog zich veel in voorname kringen en de omgeving kwam hem wat onwennig voor.

„Ja", zei Hiep. „Leuk, die sfeer, hè? Geheimzinnig, vind je niet? Hier wordt geld als water verdiend — maar allemaal in het geheim.... Niemand mag het in de gaten krijgen, daar zit'm de kneep. En deze heren hier zijn clubleden. Ik zal maar geen namen noemen, vanwege de geheimhouding. Ga zitten, dan beginnen we meteen".

Het spel begon. De heren legden stapeltjes geld op tafel en verborgen schielijk wat azen in huun mouwen en halsboorden terwijl ze Doffer onder ruwe scherts en gelach de regels uitlegden. Het leek de krachtfiguur een gemakkelijke manier om geld te verdienen en de clubleden waren bovendien zo handig om hem de eerste beurten te laten winnen. Daardoor maakte hij zijn inzetten steeds groter — doch toen keerde het geluk. Wat hij gewonnen had verloor hij in vijf minuten en daar op bovendien alles was hij bij zich droeg.

„Kom, niet getreurd!" riep Hieper bemoedigend. „We nemen ook genoegen met een schuldbekentenis, hoor! Even doorzetten! Het geluk kan zo keren!"

De ongelukkige zette door. De speelduivel had hem te pakken en de stemming van het luidruchtige gezelschap werkte aanstekelijk. Helaas! Na enige uren had hij een schuld van vele duizenden florijnen, zoals Hieper in de gauwigheid even uitrekende en toen stortte hij ineen. Rood van drift gaf hij de tafel een doffe doffer en wierp zich op het gezelschap. Maar toen was het natuurlijk te laat. Met geweld kan men geen speelschulden aflossen......

Olymp. Spelen werpen schaduw vooruit

Ma Braun (73) in conflict met sportcommissie zwembond

Olympische Spelen zijn er zegt men doorgaans, voor de jeugd. Maar nu heeft een vrouw, die over twee maanden haar 74ste verjaardag hoopt te vieren, een waarschuwende stem laten horen met betrekking tot de Spelen, welke volgend jaar te Melbourne worden gehouden. En de gehele internationale sportwereld zal er goed aan doen te luisteren naar die stem, al is het zeer de vraag, of ook de Nederlandse sportwereld zulks zal doen. Die oude, naar het schijnt eeuwig jonge vrouw is Ma Braun. Een naam, die men kent tot in de afgelegenste plaatsen van de wereld. De naam van de vrouw, die de geschiedenis heeft gemaakt, althans voor een groot deel, van de zwemsport voor meisjes.

Zus (Marie) Braun, Marie Baron, Puck Oversloot, Rie Mastenbroek.... allemaal kampioenen en recordhoudsters, door Ma Braun opgekweekt en getraind. Men zei van Ma Braun, dat zij zelf niet kan zwemmen. Niemand zag haar ooit in het water. Maar zij had haar eigen methode om meisjes te leren zwemmen. De methode van hoofd en hart en daarbij een feeling voor allerlei zwemslagen. De meisjes waren haar kinderen, al wekte haar schallende stem de indruk, dat zij haar slavinnen waren. Menige vrouw die twintig, dertig jaren geleden als meisje zwemles kreeg van Ma Braun en nu geslaagd is in het leven, denkt nog vaak met eerbied en dankbaarheid aan haar trainster, omdat deze meer deed dan alleen maar zwemles geven.

Moeder voor haar leerlingen

Ma Braun. Die erenaam verwierf zij doordat zij in de ware zin des woords een moeder was voor haar leerlingen. Zij eiste veel, maar gaf nog meer. En nooit eiste zij het onmogelijke of het onredelijke. De gezondheid van de leerlinge ging haar boven-al.

Een jaar of vijf geleden verdween zij uit de zwemwereld en was zij hard op weg een oude vrouw te worden, die niets meer om handen had. Het was, alsof zij alle banden met de wereld had doorgesneden. Tot haar kleindochter haar smeekte mee te gaan naar het zwembad om haar te leren zwemmen. Oma, die zich liet overhalen vond in dat bad een groepje van acht meisjes, kinderen nog. Acht meisjes, die zij opnam in haar ruime hart en die zij ging trainen. Acht meisjes, die Ma Braun haar jeugd teruggaven en haar weer midden-in de zwemsport zetten.

Pupillen met toekomst

Jopie van Alphen heette één van die acht en die naam zegt U wellicht iets. Want deze Jopie van Alphen behoort tot de favorieten voor een Olympische medaille te Melbourne! En er is bij gekomen Joke de Korte, wier naam internationaal een nog grotere klank heeft. Ma Braun heeft gezworen, dat de Nederlandse zwemsport te Melbourne een goed figuur zal slaan en als men haar nu maar haar gang laat gaan, komt dat ongetwijfeld in orde. Voor hoeveel Olympische tournooien leidde zij al geen kampioenen op?

Zij wordt spoedig 74, maar de jeugd klit nog aan haar en doet gewillig, wat Ma Braun voorschrijft. En intussen vecht Ma Braun met alle kracht voor de belangen van haar pupillen. Zij laat zich niet ontmoedigen, als de directeur van een overdekte zweminrichting haar bejegent als iemand, die niet welkom is. Ma Braun herinnert zich de tijd, toen de gehele wereld zich verzetten tegen het zwemmen voor dames en meisjes. En zij kan het begrijpen, dat zo'n directeur liever geen trainingsuren heeft, nu de animo om te zwemmen de beschikbare ruimte verre overtreft. Maar al kan zij het begrijpen, billijken doet zij het uiteraard niet. De meisjes moeten bij de training grotere afstanden zwemmen dan vroeger en dat eist meer tijd. Maar de weinige zweminrichtingen kunnen die tijd niet beschikbaar stellen. De meisjes moeten elke dag trainen, maar de zwembaden bieden de gelegenheid daartoe niet. Slechts viermaal per week kunnen Jopie en Joke oefenen en het ziet er naar uit, dat zij dat in de komende wintermaanden nog maar alleen zullen kunnen en mogen tussen zeven en acht uur in de ochtend!

Ma Braun (bijna 74) is bereid elke ochtend om zes uur op te staan en door de kille, Hollandse winter-ochtend naar het zwembad te gaan. Als het gaat om de zwemsport en om de internationale reputatie van de KNZB is niets haar te veel, mits men haar met rust laat en haar eigen weg laat gaan. De weg naar het succes, die zij kent als weinig anderen.

Maar nu is er iets gebeurt in verband met de Spelen van Melbourne waardoor Ma Braun in conflict is gekomen met de sportcommissie van de Zwembond.

Het feit, dat die Spelen volgend jaar pas in November-December worden gehouden, brengt de KNZB in grote moeilijkheden. In September wordt de activiteit in Nederland altijd van het open water overgebracht naar de overdekte baden, dus van de 50-meterbanen naar de 25-meter-banen. Dat laatste is gemakkelijker dan het zwemmen in open water en eist ook een lichtere training. Maar Melbourne heeft open water en 50-meter-banen, zodat er volgend jaar tot het vertrek naar Australië toe zal dienen te worden geoefend in open water.

Groot risico

Een enorm probleem! Vlaardingen echter heeft een nieuw zwembad gekregen, dat de mogelijkheid biedt van kunstmatige verwarming. In dat open bad nu heeft de Zwembond een proef genomen en die proef is aanleiding geweest tot het huidige conflict. Pas op het laatste ogenblik gaf de gemeenteraad van Vlaardingen zijn toestemming tot die proef en het water werd verwarmd tot 21 graden. Toen werden hals over kop de zwemsters en zwemmers opgeroepen voor wedstrijden op de 50-meter-baan, ofschoon zij reeds verscheidene weken de wintertraining volgden op de 25-meter-baan. Uiteraard was aan die proef een groot risico verbonden in verband met de weeromstandigheden. Het risico voornamelijk van kouvatten.

Nederlandse Sportbrief

Dat risico nu wenste Ma Braun niet te dragen voor Jopie en Joke. Zij beseft terdege, dat de bond volgend jaar geen andere keus heeft, maar dan zal er geen rustpoos zijn gelijk er nu was geweest en zal het risico eveneens minder groot zijn. Kort en goed, Ma Braun verbood haar pupillen mee te doen aan die wedstrijden. Waarop de sportcommissie van de Zwembond zich over het hoofd van Ma Braun heen in verbinding stelde met de zwemsters en deze gelastte mee te doen onder bedreiging van uitsluiting voor de verdere Olympische training!

Zij zwichtten, die meisjes. Zij konden niet anders. Maar nu hebben zij geen trainster meer, omdat Ma Braun zich heeft teruggetrokken. Inmiddels probeert de Zwembond een en ander ongedaan te maken en heeft zij een dringend beroep gedaan op de (bijna 74-jarige) Ma Braun. En Ma Braun heeft eigenlijk reeds haar voorwaarden bekend gemaakt in een gesprek dat wij met haar hadden. Voorwaarden, die getuigen van een groot begrip van wat de moderne sportbeoefening vraagt van haar beoefenaars-(sters).

Uit den boze

Ma Braun acht het grote dwaasheid nu reeds zwemsters aan te wijzen als Olympische candidaten. Beter dan wie ook realiseert zij zich, dat er nog een arbeidstijd is van veertien maanden en dat men pas in de volgende zomer zich een beeld zal kunnen vormen van de conditie en mogelijkheden der zwemsters. Het is nu het ogenblik voor ontspanning en al die recordjagerij acht Ma Braun uit den boze, omdat het onnodige krachtsverspilling is. De zwemsters zouden voorlopig ook geen grote reizen meer moeten maken en de eerstkomende maanden niet meer in het buitenland moeten starten, maar zich integendeel langzaam moeten voorbereiden op het volgende zomerseizoen en als het ware naar die Olympische Spelen moeten toe groeien. Bij het begin van dat zomerseizoen zou de bond elke twee weken trainingswedstrijden kunnen organiseren om dan na de nationale kampioenschappen met een select ploegje de training voort te zetten in het verwarmde open water van Vlaardingen. Maar voor die tijd zou de bond Ma Braun volkomen met rust moeten laten om op haar eigen manier Jopie en Joke en wellicht nog een Els Steenhouwer te trainen, zoals zij het destijds heeft gedaan met haar eigen dochter en met Rie Mastenbroek. En bij dat alleen heeft Ma Braun het voorbeeld voor ogen van Willy den Ouden, die een jaar voor de Olympische Spelen van 1936 te Berlijn haar befaamde wereldrecord vestigde op de 100 meter vrije slag en die daarna te Berlijn faalde.

De wereld is het bijna verleerd, maar toch is het goed van tijd tot tijd te luisteren naar wat ouderen hebben te zeggen. En zeker is dat het geval bij ouderen, die bij het klimmen der jaren zo jong van hart zijn gebleven als Ma Braun!

Isolement verbroken

Honkbalbond verbreekt het isolement

Van alle continentale landen is Nederland, als men dat woord mag gebruiken, toonaangevend op het gebied van honkbal. Het aantal beoefenaars stijgt gestadig, het spelpeil is naar Europese begrippen redelijk.

De oprichting van een Europese Honkbalfederatie had dan ook enkele jaren geleden in feite niets om het lijf toen de Nederlandse bond besloot zich afzijdig te houden. De geldelijke eisen van de Federatie waren daarvan de oorzaak. Bevredigend echter was de situatie noch voor de Federatie, noch voor de Nederlandse Bond. Van internationaal contact voor de Nederlanders was geen sprake meer en zelfs de jaarlijkse ontmoeting met de Belgen moest worden geschrapt.

Steeds spelen in eigen omgeving bevredigt op de duur niemand. Bij sport behoren wedstrijden: de mens wil zich nu eenmaal meten met zijn medemens op het terrein, dat hij het best beheerst. Vandaar, dat er vorig jaar in de Nederlandse Honkbalbond stemmen opgingen, die pleitten voor aansluiting bij de Federatie. Er werd een commissie benoemd, die de consequenties daarvan moest onderzoeken en deze commissie kweet zich voortreffelijk van haar taak. Zij ontwierp een lijvig rapport en vond een manier om alle leden naar rato te laten delen in de financiële offers, welke gepaard zouden gaan met aansluiting bij de Federatie.

Met grote meerderheid van stemmen nu heeft de buitengewone algemene vergadering van de bond dat rapport goedgekeurd en de financiele offers aanvaard. Nederland zal dus toetreden tot de Europese Federatie en wij moeten ons al zeer vergissen, indien zulks niet een geweldige stimulans zal blijken te zijn voor de ontwikkeling van honkbal op het continent.

B.M. Schilperoort

Nieuwe oliebronnen in Israel ontdekt

Jeruzalem. — Er zou een nieuwe rijke oliebron zijn ontdekt te Hulikat, in Noord-Negev, nabij Cheletz, waar de vorige maand het eerste Israelische olieveld werd aangeboord. De Lapidot and Israel Oil Prospectors Corporation, de houders van de concessie in het gebied, gaven een in voorzichtige bewoordingen gestelde verklaring uit, waarin wordt gezegd, dat de booroperaties goede vooruitzichten openen. Van betrouwbare zijde werd niettemin vernomen, dat het nieuwe veld naar schatting viermaal zo rijk zou zijn als het eerste. Inmiddels overweegt het Israelische ministerie van verbindingen een project voor het vervoer van ruwe olie uit Noord-Negev. De Lapidot Company is een gemengde Israelisch-Amerikaanse onderneming.

Londen. — Radio-Cairo meldde in gezaghebbende kringen te Damascus te hebben vernomen, dat de Tsjechische gezant in Syrie met de Syrische onderminister van buitenlandse zaken besprekingen voert over de levering van wapens.

Opium voor het volk

Dat in de Sovjet-Unie de godsdienst fel bestreden wordt, is dezer dagen erkend door de leider van de Russische communistische partij, Khroesjtsjev. Met de verklaring wordt door deze Sovjet-machthebber de gangbare ontzenuwd dat men in de U.S.S.R. de laatste tijd een wat mildere houding zou hebben aangenomen tegenover de religie. „Wij zijn en blijven atheïsten", aldus heeft Khroesjtsjev beweerd, „en wij doen alles wat in onze macht ligt om ons volk te bevrijden van de als opium werkende verdovingskracht van de godsdienst, die nog steeds bestaat". Khroesjtsjev gaf toe dat in woord en geschrift aan [illegible] dienstige propaganda werd gemaakt.

Die strijd tegen de godsdienst is in Rusland nu al ruim zeven en dertig jaar gaande. Reeds op 23 januari [illegible] werd een decreet uitgevaardigd, waarbij alle eigendommen van de Orthodoxe Kerk en die der andere Kerken aan de Staat toevielen. Intussen is in de Sovjet-Unie tweederde gedeelte van de kerkgebouwen gesloten.

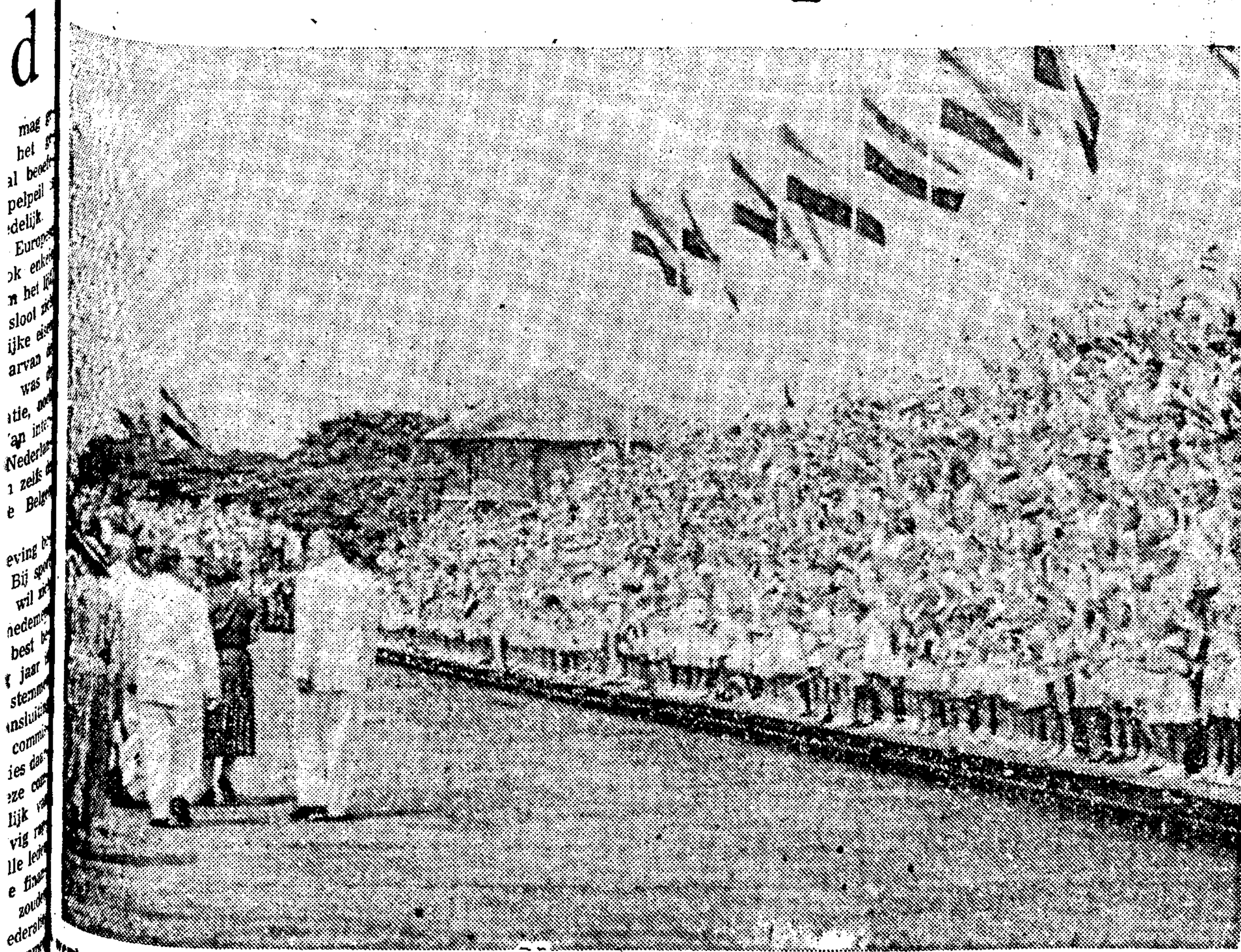
De positie van de godsdienst in de Sovjet-Unie is officieel vastgelegd in artikel 124 van de grondwet van [illegible]. De inhoud van dit artikel is als volgt: „Om de burgers gewetensvrijheid te verzekeren is in de U.S.S.R. de Kerk gescheiden van de Staat, en de School van de Kerk. Alle burgers genieten vrijheid van godsdienstuitoefening, alsmede de vrijheid om anti-religieuze propaganda te bedrijven"..

Het is nuttig om deze bepaling in de constitutie eens nader te bezien. De scheiding van Kerk en Staat betekent in feite dat de Kerk geen enkel recht kan doen gelden, dat de Kerk geen [illegible] zittingen kan hebben, en dat de Kerk geheel aan de Staat onderworpen is. De gelovigen en vooral de geestelijken moeten zich volledig richten naar de voorschriften van de wereldlijke overheid. Voorts houdt de scheiding van School en Kerk in, dat op de scholen geen godsdienstonderwijs gegeven mag worden aan personen beneden de [illegible] tien jaar. Overtredingen kunnen gestraft worden met twaalf maanden dwangarbeid. Tenslotte betekent de vrijheid van godsdienstuitoefening dat de activiteiten der geestelijken strikt moet beperken tot de erediensten in de kerkgebouwen. De kerken mogen geen verenigingen oprichten, en bijvoorbeeld geen bibliotheken of ziekenhuizen stichten. Bovendien mogen de geestelijken slechts werkzaam zijn in hun eigen parochie of gemeente. Als er ergens een Orthodoxe geestelijke arresteerd wordt, kan hij niet vervangen worden door een geestelijke uit een nabijgelegen plaats. De betreffende gelovigen moeten het dan zonder herder stellen, zodat zij in vele gevallen geheel vervreemden van hun godsdienst.

Artikel 124 bepaalt tenslotte dat de burgers de vrijheid genieten om anti-religieuze propaganda te bedrijven. En die vrijheid heeft heel wat meer te betekenen, dan de „vrijheden" die de Kerken bezitten. Het atheïsme wordt uiteraard vooral bevorderd door de Russische communistische partij, waarvan Khroestjsjev het hoofd is. De strijd tegen de godsdienst is een essentieel programma-punt van deze partij. Via de vakbonden en via de communistische jeugdbeweging, de Comsomol, tracht de partij de mensen van de godsdienst af te brengen, en natuurlijk wordt de kerkvervolging het heftigst gevoerd door de machtige „Bond van militante atheïsten".

Op 11 november van het vorig jaar heeft Khroesjtsjev in de Pravda een artikel geschreven, waarin hij wijst op de „Fouten in de wetenschappelijke atheïstische propaganda". In dit artikel werd o.m. gezegd dat de atheïsten ervoor moesten zorgen de gevoelens van de gelovigen en de geestelijken niet te kwetsen, en de uitoefening van de godsdienst niet officieel te belemmeren. In sommige westerse kringen meende men indertijd dat de uitlatingen van Khroesjtsjev op een matiging van de kerkvervolging wezen. Maar de Osservatore Romano waarschuwde prompt tegen een dergelijk ongegrond optimisme, en uit de verklaring van Khroesjtsjev blijkt wel, dat er inderdaad nog altijd niets veranderd is in de opvattingen van de Russische communisten over de religie. Zij beschouwen de godsdienst nog altijd als opium voor het volk.

KONINGIN op de Isla

Koningin en Prins door de Isla-jeugd toegejuicht tijdens hun bezoek aan de olie-gemeenschap.

„OLIE JEUGD" bereidt Koningin JULIANA grandioze ontvangst

Ook in SUFFISANTDORP heerste enthousiaste feestvreugde

Emmastad. — De ontvangst, die de „olie-jeugd" gisteren Hare jesteit bereidde, was er een vol spontaniteit. Er kon bij wijze spreken geen boot aan de feestelijk versierde aanlegsteiger en of men meende er de Koningin op te ontwaren. Een luid uich, met vrolijk wapperende rood-wit-blauwe vlaggen bege-, steeg dan telken male op om te eindigen in een teleurstelgeroep, dat de Koningin er nu nog niet is.

protocol was die dag even in war, een bewijs, dat ook degenen, nu toe voor een feilloos af- van het overdrukke program- hadden zorg gedragen, hun men- feilen hadden. Want de uit- lijke wens, die Hare Majesteit had gegeven om de inwo- van het Tehuis voor Gebrek- kinderen toch nog met een be- te vereren, de tijd, die Hare Ma- uittrok om persoonlijk zich onderhouden met de jeugd Curaçao, die zo veel tekort komen kinderlijk bestaan, deed het enigszins in de war lopen.

kon het gebeuren, dat na de ding van de werkstukken van diverse scholen door de heer G. Jansen, Hoofd van Afdeling Volks- wikkeling en Opvoeding en waar- wij gisteren reeds uitvoerig be- ten, het bezoek aan de oliemaatschappij wat later plaats vond dan het programma voorschreef.

De tocht geschiedde per gepavoiseerde „Beatrix", waarop zich ook de Gouverneur der Nederlandse Antillen en Minister Beaujon zich bevonden om Hare Majesteit zo veel Curaçaose bedrijvigheid langs de haveningang te expliceren.

Ontvangst C.P.I.M.

De aankomst op het olie-gebied van de CPIM was een der hoogtepunten van de ochtend. Een tribune boog onder een charmante last van duizenden schoolkinderen, die Hare Majesteit in spontane kinderzang begroetten. Dr ir H. ter Meulen, directeur van de CPIM, alsmede de heer W. van Wordragen en andere autoriteiten uit de oliegemeenschap, vormden de ontvangstcommissie.

De acht-jarige Ingrid Holtkamp overhandigde Hare Majesteit een fraai bouquet bloemen.

Hierna brachten de kinderen o.l.v. D. Colijn, Hoofd van de Schroederscholen, Hare Majesteit een warme zanghulde, waarna het gezelschap zich begaf naar Suffisant.

Op Suffisant was het een drukte van jewelste. Een podium was opgesteld alleen om de vertegenwoordigers van de visuele pers in de gelegenheid te stellen de gebeurtenissen op de gevoelige plaat vast te leggen.

Hier boden twee meisjes Hare Majesteit bloemen aan, nl. een Curaçaos meisje (Viviane Frans) en een Surinaams meisje (Lutske Casper), resp. 6 en 8 jaar oud. Voorts werden aan H.M. voorgesteld de beheerder van Suffisantdorp, de heer S. Reitsma alsmede de heren J. Ilario, H. C. Renardus en J. M. Cijntje, bestuursleden van de C.P.I.M. Werknemersraad en A. O. Statie, voorzitter van de Adviescommissie Scheepsgezellen.

De werknemers uit de oliegemeenschap, acht nationaliteiten vertegenwoordigend, keken op het schouwspel hun ogen uit en hun welkomstgroeten werden gehoord in het Nederlands, Spaans, Engels, Frans, Portugees en Papiamento.

Tot besluit van Haar officiële rondrit door de woonwijken Emmastad en Suffisantdorp bracht H.M. de Koningin een kort bezoek aan de directeur van deze maatschappij, Dr Ir H. ter Meulen, in diens woning in het woonkwartier Negropont, dat tot het oudste gedeelte van de vestiging van de maatschappij behoort. Enkele van de belangrijkste functionarissen uit de olie-industrie waren hierbij aanwezig.

Bij deze gelegenheid werd door de heer Ter Meulen aan Hare Majesteit een herinneringsgeschenk aangeboden van Haar bezoek aan de oliegemeenschap op Curaçao. Dit geschenk, een presse-papier van zwart marmer met ingelegd een gestyleerde afbeelding in zilver van de aardolie-industrie en de tankvaart naar een ontwerp van de employé Michiel Hagedoorn, werd geheel in de werkplaatsen van het bedrijf vervaardigd.

De heer Hagedoorn was eveneens aanwezig bij de aanbieding van het geschenk aan H.M. de Koningin.

H. M. de Koningin werd gistermiddag op Brakkeput door de Ir. ter Meulen verwelkomd. Hierna begaf zij zich aan boord van de „Beatrix".

Koningin onder zeilers op Spaanse Water

Prins BERNHARD bezoekt Padvinders in Zuikertuintje

Willemstad. — Gistermiddag heeft de Koningin een bezoek gebracht aan Brakkeput, waar zij wegvarend naar Nieuwpoort, de zeilvloot van Curacao in ogenschouw heeft genomen. Alvorens de poort naar de baai binnen te rijden stopte de auto van Hare Majesteit bij het landhuis Brakkeput waar padvindsters een demonstratie gaven en een groet brachten. Op Brakkeput zelf werd de Koningin, die er wat vermoeid uitzag, verwelkomd door de heer Ir. ter Meulen en de heer van Wieringen. De Koningin begaf zich hierna naar binnen en ontmoette in het Paviljoen de Prins die tevoren van het Zuikertuintje was gekomen. Via de steiger stapten Koningin en de Prins aan boord van de „Beatrix", het motorjacht van Z. Exc. de Gouverneur. Bij het gezelschap dat Hare Majesteit vergezelde waren o.a. de Gouverneur, de Minister President, de Gezaghebber en Gedeputeerde Evertsz.

Toen de Koningin naar het jacht liep, riepen de op een afstand staande toeschouwers „Leve de Koningin", waarop Hare Majesteit de enthousiaste kijkers toewuifde.

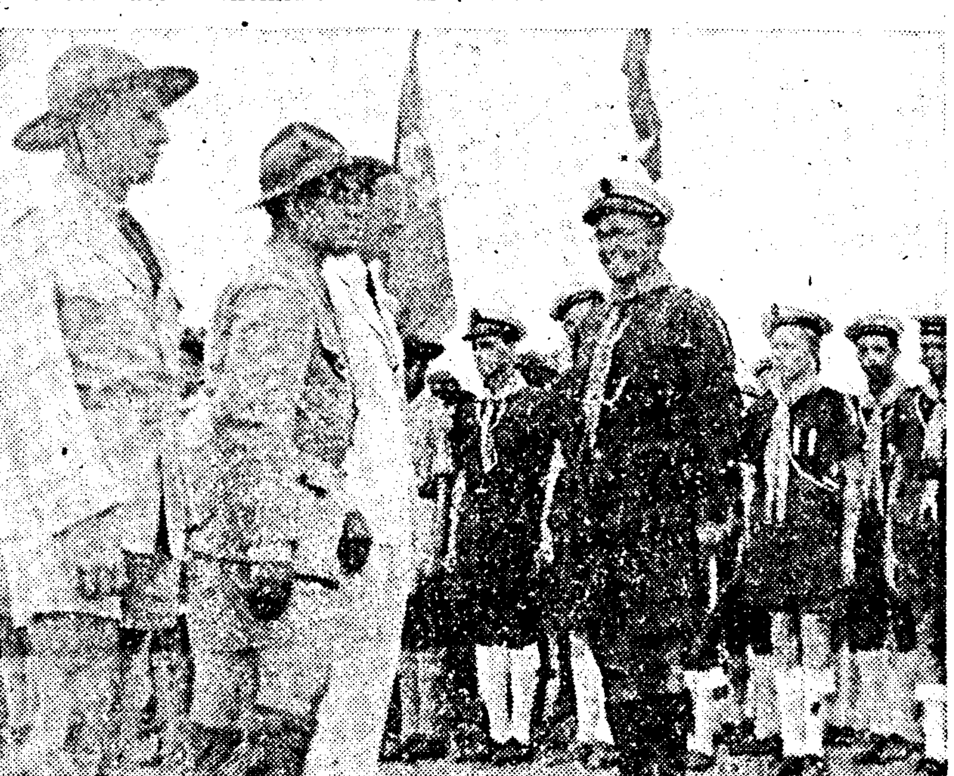
Ook aan boord van de zeiljachten werd geroep gehoord. Het was jammer, dat de Koningin op het tijdschema achter was en niet lang tussen de zeilers op Brakkeput kon blijven. Want deze hadden lang gewacht op de komst van „La Reina". Maar aan de andere kant begrepen ook de watersporters, dat Hare Majesteit vermoeid moest zijn. De Vorstin vertrok met de „Beatrix" tussen de zeiljachten, waarvan velen namen droegen zoals Juliana, Margriet, e.a., door naar het strandje van de heer Ter Meulen, de Directeur van de C.P.I.M. Hier werd gerust en konden Koningin en Prins zich even ontspannen.

Tegen half acht werd de tocht naar de stad aanvaard.

Prins in Zuikertuintje

Over het bezoek van de Prins aan het Zuikertuintje kunnen wij zeggen, dat het de padvinders blij gestemd heeft de Prins in hun midden te zien. Toen de Prins omstreeks half vier arriveerde, hadden een achthonderd padvinders van Curaçao zich groepsgewijs opgesteld onder het wakend oog van de leiders. Bij de aankomst van de Prins zongen zij het eerste couplet van het Wilhelmus. De assistent Districts-Commissaris van de Katholieke Verkenners, de heer Abraham Capello en de D.C. van de N.P.V., de heer David van der Ree, werden aan de Prins voorgesteld, alsmede leden van het bestuur van de Padvinderij.

Vervolgens inspecteerde de Prins de „scouts", waarbij hij alle groepsleiders de hand drukte. Terug bij de ingang nam de Prins plaats naast Dr Zaneveld, de ex-Hoofd-Commissaris van de Nederlandse Padvinders Vereniging. De katholieke padvinders acteerden vervolgens en brachten een yell op de Prins uit. Deze demonstratie werd herhaald door de neutrale padvindersvereniging, de N.P.V. Verkenners van deze „boyscouts" dansten. Na de yell vertrok Prins Bernhard naar Brakkeput, waar hij een kwartier vóór de Koningin arriveerde. De Koningin zelf passeerde ook nog Scherpenheuvel, waar even werd gestopt. Hier brachten de leerlingen en fraters haar een korte hulde.

Tijdens het Prinselijk bezoek aan het Zuikertuintje werd de koninklijke gast aan de leiders van de Padvindersgroepen voorgesteld. Foto v.l.n.r.: D.C. David van de Ree, A.D.C. A. Capello, de Prins en Broeder Maalstee van de Zeeverkenners.

„Amigoe" van 19 okt. 1955 gemetseld in Eerste Steen van Hotel „EL CURACAO"

Willemstad. — Z.K.H. Prins Bernhard heeft gistermorgen zoals gemeld, voor de tweede maal op Curacao in twee dagen een eerste steen gelegd, namelijk die van het Hotel „El Curacao". Omstreeks elf uur stroomden de genodigden voor deze plechtigheid de Waterfortpoort binnen waar 'n gewapende macht stond aangetreden. 10 minuten later kwam Prins Bernhard vergezeld van o.a. Minister van Romondt, de poort binnen, de onafscheidelijke anjer in zijn knoopsgat. De Prins droeg een wit costuum.

Prins Bernhard metselt de (holle) eerste steen in voor het hotel „El Curaçao". In de koker van deze steen werd o.m. een Amigoe-nummer van 19 oktober ingemetseld.

De Directie van de Hotelmaatschappij "El Curaçao" N.V. stond voor het plein van de Willem III kazerne om de Prins op te wachten. Gedeputeerde Ciro Kroon stelde de Directie aan Zijne Koninklijke Hoogheid voor, waarna het gezelschap zich naar het midden van het kazerneplein begaf. De '"Amigoe" plaatste enkele dagen geleden reeds een foto van het muurtje dat speciaal voor deze gebeurtenis was gemaakt en waar de eerste steen gelegd zou worden. Gedeputeerde Kroon nam het eerst het woord en richtte zich met een toespraak tot de Prins en de schare van genodigden die zich om de plaats waar de eerste steen gelegd zou worden, hadden geschaard. (Deze rede publiceerden wij reeds gisteren).

Met een zilveren troffel schepte de Prins vervolgens de cement uit de emmer op het muurtje waarboven aan een driepoot de eerste steen hing. Het werd weer dezelfde vakkundige handeling als die van Piscaderabaai, waar Prins Bernhard de eerste steen legde voor het Marien Biologisch Stadion. Met een vlotte opmerking bracht de Koninklijke gast de laag cement aan. Achter de muur liet de aannemer, wiens personeel het muurtje van rotsblokken hadopgebouwd, langzaam de steen op de cementlaag zakken.

De steen bleek hol te zijn, want de Gedeputeerde Kroon nam een grote koperen koker, deed er respectievelijk een nummer van de „Amigoe di Curaçao", „La Prensa", „Beurs en Nieuwsberichten" en „Today" in tesamen met de tegenwoordige muntstukken van Curaçao en de postzegels die nu in omloop zijn. De koker werd in een gat in de zijkant van de steen gelegd waarna een deksel op het gat geschroefd werd. De kranten welke in de koker werden gestopt waren die van Woensdag 19 October, historische documenten voor later.

Voorzitter Norman Chumaceiro trad hierna naar voren en sprak een rede uit, welke wij eveneens gisteren reeds publiceerden.

De Prins ontving hierna een aandenken aan deze plechtigheid aangeboden, nl een zilveren miniatuur replica van de troffel. waarvan wij enkele dagen geleden een afbeelding publiceerden.

Na zijn rede nodigde de heer Chumaceiro de Prins, die aandachtig de Voorzitter van het Bestuur van de Hotelmaatschappij "El Curaçao" had aangehoord en af en toe instemmend knikte, uit om de maquete te gaan zien die in het gebouw van de Marine-administratie op een tafel was geplaatst. Aaan de muur hingen de tekeningen van het hotel

Hier liet de Prins zich uitvoerig voorlichten door de President van de Intercontinentel Hotel Corporation, Mr. Calhoun, die uitleg gaf van de plannen.

De Prins onderhield zich op aangename en ongedwongen wijze met de President, de architecten Salerno (IHC) en Ben Smit alsmede de Voorzitter N. Chumaceiro.

Met de eerste steenlegging van het hotel is een nieuwe phase ingetreden in de nog jonge geschiedenis van het hotel „El Curaçao". Wanneer het hotel eind 1956 of uiterlijk begin 1957 geopend zal worden, zal deze dag nog wel gememoreerd worden. Alleen hopen wij met de Directie van „El Curaçao", dat de woorden van Norman Chumaceiro, n.l. dat hij hoopte dat nu de Koningin en de Prins de eerste gasten zullen zijn van het Little Bay Hotel op St. Maarten, zij ook de eerste gasten zullen zijn van Hotel „El Curaçao". Of als Hare Majesteit deze reis in 1957 niet kan ondernemen, Prins Bernhard.

De Prins bij de maquette van hotel „El Curaçao". V.l.n.r. de heren Calhoun (I.H.C.), Salerno (I.H.C.), Ben Smit, de Prins.

De economische besprekingen tussen Prins en de Regering

Prettig aandoende interesse van Prins voor welvaart van Nederlandse Antillen

Willemstad. — Na afloop van de steenlegging van het Hotel „El Curacao" heeft de Minister E.J. van Romondt in het Perscentrum, boven de Fa. Morris E. Curiel en Sons Inc. voor de pers een conferentie belegd waarin hij mededeling deed van hetgeen gistermorgen vóór de plechtigheid in het Waterfort was gebeurd. De Prins is namelijk vanaf negen uur tot elf uur bij de Regering geweest waar hij zich liet voorlichten over de economische toestand op de Nederlandse Antillen. De Regering was na deze bijeenkomst eenstemmig van oordeel dat de Prins niet meer belangstelling had kunnen tonen voor de Antillen dan gistermorgen. Zeer aandachtig luisterde de Koninklijke gast naar de uiteenzettingen van de verschillende autoriteiten die over verschillende onderwerpen spraken. Zelfs gaf hij zelf ideeën en deed voorstellen die voor de Regering van belang zijn. Deze ideeën bestonden bijvoorbeeld uit contacten welke opgenomen kunnen worden met bepaalde personen in Nederland.

Minister van Rommondt zeide bij de aanvang van de persconferentie tot de journalisten. dat de Regering het bijzonder op prijs heeft gesteld dat ondanks het drukke programma de Prins toch de wens te kennen heeft gegeven een bespreking te hebben over de economische toestand op de Antillen.

De spontane wijze waarop Prins Bernhard wilde medewerken en in bepaalde gevallen zijn bemiddeling wilde verlenen heeft niet nagelaten een diepe indruk te maken op de Raad van Ministers. Over de Vrije Haven Zone maakte de Prins niet moe te luisteren. De Prins is er van overtuigd dat het in het belang van de Antillen is dat deze haven zo spoedig mogelijk in gebruik genomen wordt. Het doel van de Vrije Zone heeft men ook uiteengezet; dit omdat er de laatste tijd zoveel vrije zones zijn ingesteld.

Ten eerste ziet men in de Vrije Zone op Curaçao een werkverschaffing, ten tweede zullen de Antillen kostbare contacten met het buitenland leggen. Op korte termijn ziet de Regering geen financiële winsten.

Er is verder over het plan gesproken om niet alleen de havens van Oranjestad (Aruba) en Willemstad in een vrije zone te veranderen. doch ook de luchthavens op Curaçao en Aruba. Deze zouden ook in de vrje zone betrokken kunnen worden. Het eerst komt echter de Nieuwe Haven op Curaçao in aanmerking.

In Nederland zal men zich ook ongetwijfeld interesseren voor deze vrije zone. De mogelijkheid om kleine ondernemingen — de grote kunnen met hun outilage hun eigen boontjes wel doppen, — te steunen werd eveneens ter tafel gebracht. Er is echter in dit gebied één moeilijkheid en wel deze dat het afzetgebied te klein is. Dit moet dan uitgebreid worden. Het Kledingbedrijf op Bonaire, dat voornamelijk werkkleding vervaardigd voor de CPIM, Lago en Gouvernement, zou dan ook meer kunnen uitbreiden. Men is reeds van 75 meisjes naar 95 opgelopen. Men dacht hier aan de Britse eilanden waarvan de Antillen op haar beurt ook goederen betrekken.

Over de winstbelasting is eveneens van gedachten gewisseld. Op de Antillen bedraagt deze 2.4%, dat is 0,9% van hetgeen anders betaald moet worden. En dan hebben de industrieën nog 10 jaar vrijstelling. De goederen voor de opbouw van de industrieën mogen bovendien nog vrij ingevoerd worden.

Ook over het toerisme is gesproken. In de omringende landen heeft dit de laatste jaren een enorme vlucht genomen. Gebleken is, dat de grote hotels in deze landen goed lopen. De mogelijkheid wordt gezien binnen zeer korte tijd toeristen aan te trekken die langer dan tot nu toe het geval was op Curaçao blijven. Ook voor Bonaire en de Bovenwinden wordt het toerisme gezien als een belangrijke bron van inkomsten. Over Aruba kon de Minister van Romondt niets zeggen, aangezien er op dit eiland een aparte bespreking zal zijn over de verschillende onderwerpen. Op Curaçao bedragen de inkomsten van de toeristen nu reeds 3 millioen dollar per jaar.

Het Zeebad te Bonaire, zo werd op de bespreking verteld, wordt mogelijk verkocht aan Venezolaanse zakenlieden, die het zullen restaureren en verder exploiteren. Onderhandelingen zijn hieromtrent gaande.

Minister van Romondt zeide te hopen, dat het toerisme een belangrijke bron van inkomsten zal worden. Er werd gistermorgen tevens onder het oog gezien in hoeverre de Antillen met Nederland handel kunnen drijven. Verder kunnen de Antillen voor de Nederlandse Maatschappijen een springplank zijn voor het handeldrijven met het buitenland, voornamelijk de Zuid-Amerikaanse landen.

Het waterprobleem heeft de volle aandacht van de Prins gehad toen dit ter sprake kwam. Het onttrekken van water aan de bodem heeft het peil daarvan aanzienlijk doen dalen. Men is overgegaan tot het destilleren van zeewater.

Schipper Blok heeft voor het aanleggen van pijpleidingen in zee. waarbij men gebruik wilde maaken van de verschillende koele stromingen, onschatbare diensten verricht met het echo-lood. Op Caracasbaai heeft men nu een aardig punt gevonden waar men enkele honderden meters pijp in zee kan aanbrengen voor het oppompen van koel zeewater.

De Atoomcentrale op Curaçao is een onderwerp geweest dat naar voren kwam doch spoedig weer werd afgevoerd. Het project is ten eerste te kostbaar en bovendien is er niet genoeg electrische stroom voor aanwezig op Curaçao.

Visserij belooft veel

De visserij belooft veel voor de toekomst, aldus werd op de bespreking van Prins Bernhard met de Regering bekend gemaakt. Schipper Blok heeft in zijn onderzoekingen naar visgronden mooi werk verricht. De moeilijkheden die de Schipper de laatste tijd heeft, hebben de aandacht van zowel land als Eiland. Minister van Romondt vertelde de groep journalisten dat de schipper wat pech heeft gehad. Zo werd een van zijn schepen afgekeurd, daar het te oud was. Van belang voor de bevolking noemde de Minister de opleiding van jonge vissers van de verschillende plaatsen zoals St. Michiel etc. De visserij kan zeker bevorderd worden.

Over Bonaire en de Bovenwinden zijn weinig woorden gerept. Immers, het is wat pijnlijk te moeten constateren dat er veel kapitaal ingestopt is doch dat niets werd bereikt.

Op Bonaire is nu Ir. Pieters- (opleiding Wageningen) Kwiers, die o.a. in Israel is geweest en daar een onschatbare praktijk heeft opgedaan.

Er zal een landbouwkundige uit Deventer naar de Bovenwinden gaan. Wie dit zal zijn is nog niet bekend aangezien er vier sollicitanten zijn.

Het eigendomsprobleem, zo vertelde Min. van Romondt, is er een dat voorlopig niet opgelost is. Men wil de eigendomswet naar de moderne leest schoeien.

Een Commissie werd ingesteld om de verkavelingswet te bestuderen. Men wil de bevolking tot werken aanzetten want, zo zeide de Minister, zolang er nog postwissels uit Curaçao en Aruba komen wordt er niet veel gedaan

Over de toekomst van de olie en over de arbeidsconflicten is met geen woord gerept.